

6

NIEUWSBRIEF
JUNI
2019

Onafhankelijke

VAKBOND

ECONOMIE

- ◆ Stort wereldhandel in?
- ◆ Handelsoorlog VS-China
- ◆ Africa sticht handelszone
- ◆ Brexitpartij wint fors
- ◆ Weinig banen gecreëerd

VARIA

- ◆ Wat verandert er in juni?
- ◆ Uitslagen verkiezingen 2019
- ◆ Argumenten voor vermogensbelasting
- ◆ Koopkracht daalt
- ◆ Aantal langdurig zieken stijgt

ONDERWIJS

- ◆ Wijzigingen wetgeving
- ◆ Hoe lerarentekort oplossen?
- ◆ Bezorgde ouders over onderwijs
- ◆ Visie van Democratische School
- ◆ Brussel zoekt Vlaamse leerkrachten

BOEKEN

- ◆ 11 politieke dwaasheden
- ◆ Amerikanen lopen niet
- ◆ Leefwerelden van jongeren
- ◆ Over identiteit, Bart De Wever
- ◆ Ongelijk spel in de sport

SECTOREN

- ◆ Skeyes staakte weer
- ◆ Betoging voor hoger minimumloon
- ◆ Gevangenispersoneel staakte
- ◆ Banken blijven afslanken
- ◆ Hoe verder met de pensioenen?

ANTIPESTTEAM

- ◆ Sportslachtoffers verenigen zich
- ◆ Praatangst
- ◆ Agentes slachtoffer van pesterijen
- ◆ Creëer een goede werksfeer

REGERINGSVORMING

WORDT

PUZZEL

ECONOMIE

◆ Stort wereldhandel in?

De escalatie van de handelsoorlog tussen de VS en China dreigt een einde te maken aan de heropleving van de wereldeconomie en aan een decennium van economische groei. Dat schrijft het persagentschap Bloomberg en de stelling wordt onderschreven door tal van economen.

Volgens Steen Jakobsen, de chief economist van de Deense Saxo Bank, is de kans op een gunstige afloop van het Chinees-Amerikaanse handelsconflict ondertussen gedaald van 75% naar 50%. In een bericht laat Jakobsen weten dat in China nooit iets 'zomaar' gebeurt. Hij verwijst daarbij naar de verharding van het Chinese standpunt. Dat werd de voorbije dagen duidelijk verkondigd in de lokale pers.

Ook moet volgens hem niet te veel worden verwacht van de ontmoeting tussen Xi Jinping en Donald Trump. Die staat geprogrammeerd ter gelegenheid van de G20 volgende maand in het Japanse Osaka. Een van de belangrijkste punten op de agenda bij die ontmoeting is de rol van de Wereldhandelsorganisatie (WTO). Net daarvoor hebben de Amerikanen al meer dan eens hun misprijzen hebben laten blijken.

Maar ook vooraleer de VS en China de voorbije dagen nieuwe invoerheffingen aankondigden had de wereldhandel het al moeilijk. Naast tal van andere indicatoren is er de marginale groei van de Europese economie, met Duitsland in een hoofdrol. Dan is er de daling in april van de consumenten aankopen in de VS. Tenslotte zijn er de opmerkelijke slechte economische cijfers die de Chinezen de voorbije nacht vrij gaven.

De globale economie bevindt zich al een tijd in een neerwaartse spiraal.

Conclusie: Lang voor de aankondiging van nieuwe importheffingen bevond de wereldhandel zich al op een niveau dat enkel tijdens de financiële crisis was geregistreerd. Men kan zich enkel afvragen wat ons te wachten staat indien China en de VS niet snel tot overeenstemming komen.

Bron: Express

◆ Handelsoorlog VS-China

De handelsoorlog tussen de VS en China raakt maar niet gestopt. Beide partijen spelen het bikkelhard.

De handelsspanningen tussen China en de VS blijven oplopen. De Amerikaanse president Donald Trump verhoogde vorige week al de bestaande invoerheffingen van 10 naar 25 procent. Die taksen slaan op 200 miljard dollar aan Chinese importproducten in de VS. Nadat Trump duidelijkheid van China had geëist over de toepassing van de handelsafspraken met de VS, escaleerde het conflict verder.

Met als gevolg dat Trump hogere tarieven afkondigde op alle resterende Chinese invoer naar de VS. Het gaat daarbij om producten waar nu nog geen heffingen op gelden, zoals mobiele telefoons, laptops, videospelletjes en USB-sticks. De totale waarde van die goederen die tot nu ontsnapten aan Amerikaanse sancties wordt geschat op zo'n 300 miljard dollar.

De Chinese hoofdonderhandelaar en vicepremier Liu He trok voor overleg naar Washington, maar slaagde er niet in het tij te keren. De Chinese delegatie speelde het erg hard. Liu eist meer wederkerigheid en wil pas echt over de brug komen als Trump de bestaande handelssancties schrapt. Ook wil hij niet zomaar verplicht worden meer Amerikaanse producten in China in te voeren. De invoer uit de VS moet 'afgestemd zijn op de werkelijke Chinese vraag', oordeelt hij.

Ondanks die vijandigheden blijft het overleg tussen de VS en China doorgaan. De economische adviseur van het Witte Huis, Larry Kudlow, zei aan de zender Fox News dat de tarieven intussen wel in voege blijven.

Alle hoop is nu gevestigd op een nieuwe topontmoeting tussen Trump en zijn Chinese evenknie Xi Jinping. Die komt er wellicht in de marge van de G20-top in Osaka, op 28 en 29 juni. Dat liet het Witte Huis zondag weten. Tot nog toe was het scenario dat Trump en Xi op die top van de G20 de handelsdeal zouden ondertekenen.

Volgens Kudlow is het grootste obstakel voor een deal de Chinese weigering om de afspraken in wet vast te leggen. China reageert boos: 'Niemand kan verwachten dat China bitter fruit slikt dat de eigen belangen schaadt', zo luidt een commentaar dat maandag in de partijkrant People's Daily verscheen.

Peking herhaalt dat de deur voor overleg openblijft, maar dat het zijn principes niet zal verloochenen. Daar komt nog bij dat China vorige week belangrijke en brede amenderingen aanbracht aan de ontwerpovereenkomst met de VS. Die amendementen sloegen op essentiële zaken, zoals de verplichte overdracht van technologie en de bescherming van intellectuele eigendom.

Liu kondigde dit weekeinde ook aan dat er Chinese represailles komen in de vorm van hogere invoertarieven op Amerikaanse producten. De details daarvan zijn nog niet bekend. Europa houdt het escalerende handelsconflict tussen China en de VS heel nauw in het oog. De bescherming van intellectuele eigendom en de verplichte technologietransfer zijn ook eisen die Europa stelt aan China. Tegelijk vreest Europa het volgende slachtoffer te zijn van Trump.

De Amerikaanse president heeft nog minder dan een week om te bepalen of de VS invoertarieven opleggen aan Europese auto's. Een rapport van het Amerikaanse ministerie van Handel ligt al sinds midden februari op het bureau van Trump en de deadline voor een beslissing is 18 mei. Net als voor staal en aluminium, waarop de VS al heffingen van respectievelijk 25 en 10 procent hieven, zou het argument van nationale veiligheid worden gebruikt.

De impact op de handel tussen Europa en de VS is evenwel gigantisch en kan oplopen tot 50 miljard euro. Europa houdt alvast een batterij aan tegenmaatregelen klaar ter waarde van 20 miljard euro. Toch is de verwachting in Brussel eerder dat Trump niet nog een nieuw handelsoffensief zal openen. Bron: De Tijd

♦ Africa sticht handelszone

De AfCFTA, de grootste eengemaakte markt ter wereld, opende op 30 mei.

Na de recente ratificering door Gambia kan de African Continental Free Trade Area (Afcfta) eind mei officieel worden geactiveerd. Gambia was immers het tweeëntwintigste land dat het Afrikaanse vrijhandelsakkoord heeft ondertekend. Daarmee werd de minimumdrempel gehaald om de Afcfta definitief te kunnen opstarten. De Afcfta is het grootste vrijhandelsakkoord dat wereldwijd tot stand is gekomen sinds de introductie van de World Trade Organization in het midden van de jaren negentig van de voorbije eeuw.

Wanneer het akkoord door alle vijfenvijftig Afrikaanse landen zou zijn ondertekend, zou een vrijhandelszone zijn gecreëerd met 1,3 miljard mensen en een bruto binnenlands product van meer dan 2,5 biljoen dollar.

De Afcfta is een cruciale en historische stap in de richting van een volledige economische integratie van het Afrikaanse continent. Daarmee gaat een oude droom van de oprichters van de Organization of African Unity uit de jaren zestig van de voorbije eeuw in vervulling.

“We hebben hier met een bijzonder belangrijke overeenkomst te maken,” erkent ook Margaret McMillan, professor economie aan de Tufts University in Massachusetts. “Tot nu toe kende Afrika vooral kleine markten. De Afcfta heeft echter de potentie om een handelsgebied te creëren, waarbij Afrikaanse bedrijven kunnen profiteren van schaalgrootte en de intra-Afrikaanse trafieken kunnen stimuleren.”

“De creatie van de vrijhandelszone is echter slechts de eerste stap,” waarschuwt McMillan. “Het project zal alleen kunnen lukken wanneer de deelnemende landen in staat zijn om de vrijhandelsprincipes uit het akkoord door te drukken.”

“Er zijn bovendien nog een aantal belangrijke obstakels die de vooruitgang zouden kunnen hinderen. Een aantal grote economieën, zoals Egypte en Zuid-Afrika, hebben zich al bij het akkoord aangesloten. Dat is echter nog niet het geval met Nigeria, dat ongeveer een zesde van de totale Afrikaanse economische productie voor zijn rekening neemt. Bovendien moet men er rekening mee houden dat Afrika niet over een degelijke grensoverschrijdende infrastructuur beschikt.”

“Om de infrastructuurkloof te kunnen dichten, is jaarlijks 100 miljard dollar nodig,” zegt McMillan. “Momenteel is slechts minder dan de helft van dat bedrag beschikbaar. Het akkoord heeft bovendien geen oplossing gevonden voor de hoge fysieke kosten van het transport tussen de verschillende Afrikaanse landen.”

“Toch zullen de voordelen van het akkoord uiteindelijk veel belangrijker zijn dan de lasten. Onder meer mag het continent rekenen op een belangrijke jobcreatie, een doorgedreven modernisering en diversifiëring van de economieën van de Afrikaanse landen.

Geraamd wordt dat de Afcfta de intra-Afrikaanse over drie jaar met 52 procent zal hebben verhoogd. Het akkoord zou 90 procent van alle invoerheffingen tussen de verschillende Afrikaanse landen wegnemen.

“Het handelsakkoord betekent ook een belangrijke ideologische verschuiving,” zegt Alexander Hammond, onderzoeker bij de Foundation for Economic Education. “Het akkoord betekent immers een afscheid van de socialistische tendensen die het continent sinds de Afrikaanse onafhankelijkheidsbeweging heeft gekend. Het akkoord heeft de reële potentie om vele Afrikanen uit hun zware armoede te halen.”

Vooraf kleine en middelgrote ondernemingen vormen de pijlers van de Afrikaanse economie. Zij vertegenwoordigen 80 procent van de totale Afrikaanse tewerkstelling. Ook nemen deze bedrijven 50 procent van het Afrikaanse bruto binnenlandse product voor hun rekening.

Een probleem blijft volgens waarnemers echter de grote economische ongelijkheid tussen de verschillende landen. “Meer dan 50 procent van het gemeenschappelijke Afrikaanse bruto binnenlandse product is samengebracht door Egypte, Nigeria en Zuid-Afrika,” zeggen zij. “De zes Afrikaanse eilandstaten hebben in de Afrikaanse economie daarentegen gezamenlijk slechts minder dan 1 procent.” Bron: Express

◆ Brexitpartij wint fors

De Britse premier Theresa May heeft haar vertrek aangekondigd.

Ze neemt op 7 juni ontslag als leider van de Conservatieve Partij en blijft aan als premier tot haar partijgenoten een opvolger hebben gekozen. Die interne partijverkiezing begint een week later. De positie van May kwam de afgelopen weken onder grote druk te staan. De 62-jarige May zei buiten haar ambtswoning dat ze tot het inzicht is gekomen dat het in het landsbelang is als ze plaats maakt voor een andere leider.

De premier zei altijd te zullen betreuren dat het haar niet is gelukt de brexit tot een succes te maken. Ze stelde alles te hebben gedaan wat in haar macht lag om parlementariërs zover te krijgen haar deal met de EU te steunen. "Helaas is me dat niet gelukt. Ik heb het drie keer geprobeerd."

May stelde dat haar opvolger "consensus moet vinden in het parlement, waar mij dat niet is gelukt". Dat kan volgens haar alleen worden bereikt als alle kampen bereid zijn compromissen te sluiten. Haar stem brak toen ze haar toespraak afsloot met de mededeling dat ze dankbaar is dat ze de kans kreeg haar land te dienen.

May kwam aan de macht in de politieke chaos die volgde op het referendum over de brexit in 2016. Het lukte de conservatieve leider de afgelopen jaren niet haar land uit de EU te loodsen. Ze sloot weliswaar een brexitdeal met de EU, maar die is herhaaldelijk weggestemd door het Britse Lagerhuis.

Kandidaten om May op te volgen hebben nog enkele weken de tijd om zich aan te melden. De interne partijverkiezing gaat van start in de week van 10 juni, bericht de BBC. Er worden vervolgens stemrondes gehouden tot twee kandidaten over zijn. De strijd om het partijleiderschap kan weken duren.

Oud-minister Boris Johnson wordt momenteel gezien als favoriet om May op te volgen. Hij staat bekend als een brexit-hardliner. De EU heeft al duidelijk gemaakt niet opnieuw te willen onderhandelen over de scheidingsovereenkomst die ze met May heeft gesloten.

De Europese verkiezingen in het VK hebben de toestand nog moeilijker gemaakt. De nieuwe EU-kritische Brexit Party werd de duidelijke winnaar van de Europese verkiezingen met meer dan 30%. De twee traditionele partijen, Labour en de Conservatives, krijgen rake klappen. De stemming lijkt nogmaals de grote verdeeldheid binnen het Verenigd Koninkrijk over de aangekondigde Brexit aan te tonen. Want ook de pro-Europese LibDems doen het erg goed. Met 20,5 procent van de stemmen, komen zij uit op de tweede plaats. De twee traditionele partijen werden afgestraft. Labour moet het met 13,6 procent stellen. De Tories van de afscheidnemende eerste minister Theresa May halen slechts 9,2 procent, en moeten zelfs nog de groenen (12 procent) laten voorgaan.

Tekenend voor het slechte resultaat van Labour en van de Conservative Party, is dat de beide partijleiders er niet in slaagden om in hun eigen kiesomschrijving de meeste stemmen binnen te halen. BBC News vermeldt dat Labour in Islington, het district van Jeremy Corbyn, de LibDems heeft moeten laten voorgaan. In Windsor & Maidenhead, het district van Theresa May, worden de Tories pas derde, na de Brexit Party en LibDems. Theresa May kondigde één dag voor de Europese verkiezingen aan dat ze zou opstappen als partijleider en eerste minister. Maar dat was te laat om haar partij te redden.

♦ Weinig banen gecreëerd

De bedrijven hebben de voorbije jaren lastenverlagingen gekregen, maar er zijn geen banen mee gecreëerd.

'Wat bedoeld was om meer welvaart voor elke Belg te creëren, is grotendeels in de prijsverhogingen van de ondernemingen blijven steken', schrijft Knack-hoofdredacteur Bert Bultinck.

De Gentse econoom Gert Peersman heeft na grondige vergelijking van de situatie in de buurlanden berekend dat de loonlastenverlaging van de regering-Michel niet voor extra jobs heeft gezorgd. Daarentegen blijkt dat de winstmarges van de bedrijven wél flink zijn verhoogd. Het is bekend dat de Zweedse regering, die sterk heeft ingezet op de sanering van de overheidsfinanciën, een flink gat in de begroting achterlaat. Het is ook bekend dat 'jobs, jobs, jobs' nóg belangrijker was voor de Zweedse coalitie dan een gezonde begroting. Maar ook daarin is ze tekortgeschoten.

Volgens het onderzoek van Peersman is het geld dat voor die extra jobs bedoeld was in dankbaarheid door de bedrijven aanvaard, maar hebben diezelfde bedrijven daarna géén extra jobs gecreëerd. Veel ondernemingen hebben de prijzen juist verhoogd in plaats van verlaagd. Een prijsverlaging zou de logica zelve zijn: de consument mag hopen dat een lastenverlaging wordt doorgerekend in de prijzen. Dat is allerm minst het geval: 'De brutowinstmarge nam in België bijna dubbel zoveel toe als in onze buurlanden,' zegt Peersman, 'en dan krijg je het omgekeerde effect van een loonmatiging: de economische groei en jobcreatie worden afgeremd.' Het is een ontstellende vaststelling. Wat bedoeld was om meer welvaart voor elke Belg te creëren, is grotendeels in de prijsverhogingen van de ondernemingen blijven steken.

De veelgeroemde taxshift, waarvan de verdedigers de laatste maanden toegeven dat het een taxcut was, moet nog op kruissnelheid komen. Hij zal nog véél meer geld kosten dan tot nog toe al het geval was. In de economische logica die de regering-Michel in 2014 met veel bravoure verkondigde, zou dat allemaal nog te verdedigen zijn: minder loonlasten, zo ging het verhaal, betekent meer zuurstof voor de economie en meer banen. Die lastenverlaging moest zowat alles oplossen: ze zou de competitiviteit met de buurlanden herstellen, ze zou voor meer groei zorgen

en ze zou, last but not least, ook de onderklasse van de samenleving van een uitkering naar zinnvolle arbeid leiden. Nu blijkt dat allemaal toch een beetje anders te zijn uitgedraaid. Met de taxshift is de middenklasse flink bij de neus genomen: de maatregel is ondergefinancierd, hij heeft geen extra jobs opgeleverd, en de burger moet meer betalen.

Het klopt dat er tussen 2015 en 2018 een dikke 200.000 jobs bij zijn gekomen, zoals blauwe en geel-zwarte leden van Michel I niet ophouden te benadrukken. Maar de grootspraak is grotendeels ijdelheid. De ene studie na de andere toont aan dat die extra banen er zijn gekomen door de internationale economische rugwind. De veelgeroemde jobcreatie is er dus niet gekomen door het beleid, maar is voor een groot deel een meevaller - een gelukje. Om vermogensbeheerder Geert Noels te citeren: 'Politici creëren geen jobs, ze kunnen hoogstens faciliteren dat we geen jobkansen missen.' Maar ook daar is de regering-Michel dus in gefaald. De merites van de regering verschillen naar gelang van de bron: het Vives-instituut (KU Leuven) schat de jobs die erbij zijn gekomen dankzij het beleid op 73.000, de IRES-denktank van de Franstalige UCL op slechts 30.000. Volgens Peersman heeft de regering zelfs te wéinig jobs gecreëerd in vergelijking met het buitenland. In plaats van alle jobkansen te grijpen, hebben we de jobcreatie in België de laatste jaren juist afgeremd. Geschoten en gemist.

Natuurlijk overdrijven zowat alle politieke partijen in zowat elke regering hun daadkracht. Zeker politici die de motor willen aanzwengelen in een open economie als de onze dreigen al eens te veel macht aan zichzelf toe te schrijven. Internationale handelsoorlogen, het rentebeleid van de Europese Centrale Bank of zelfs het humeur van de Duitse consument zijn doorgaans even belangrijk voor de Belgische economie als een binnenlandse lastenverlaging. In de vrije markt treffen de voor- en rampspoed van de boom-and-bust-cyclus de burger niet zelden als een noodlot, en in een onvrije markt is het nog erger. Maar het zou politici sieren als ze wat bescheidener zouden zijn - voor deze regering geldt dat zeker ook. En misschien moet centrumrechts toch nog eens naar die al te simpele economische recepten kijken. Ergens onderweg is er iets grondig fout gelopen. Bron: Knack

ONDERWIJS

♦ Wijzigingen wetgeving

[Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheids-bewijzen, de prestatieregeling, de salarisschalen en de bezoldigingsregeling in het gewoon secundair onderwijs](#) datum laatste wijziging 29/05/2019

Vaste benoeming - Procedure, voorwaarden en mededeling aan het Ministerie van Onderwijs en Vorming

<https://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=9212>

Bekwaamheidsbewijzen in het gewoon basisonderwijs

<https://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=13482>

Besluit van de Vlaamse Regering [omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en de tucht in het gemeenschapsonderwijs (verv. BVR 15 september 2000, art. 2)]

<https://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=12519>

Zie voor andere wijzigingen:

<https://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/>

♦ Hoe lerarentekort oplossen?

Het tijdschrift Klasse fileerde het probleem van het lerarentekort met 3 experts. Hapklare oplossingen zijn er niet. Maar out of the box zien ze wel heil in meer leraren in een ander soort onderwijs.

“Een verpleger voor de kleuterklas, een sinoloog voor de kangoeroeklas en enkele ouders die de overstap naar de klas en lerarenopleiding maken. We moeten wel creatief zijn, want onze school is voortdurend op zoek naar leraren.” Directeur Jan Leenaerts van de basisschool Sancta Maria Leuven ontwikkelde door de jaren extra antennes om leraren in spe te selecteren. “Ik voel met wie het gaat lukken. Maar echt kieskeurig kan ik niet zijn, ik probeer met iedereen die op een vacature reageert.”

“Starters zonder lerarendiploma brengen een frisse blik op onderwijs binnen, maar ze zijn natuurlijk nog geen leraren. Daarom geef ik ze in het begin een aangepast takenpakket, absoluut nog niet wat ik van een gekwalificeerde leraar verwacht. Ze krijgen veel coaching en starten met co-teaching om de basis van klasmanagement te leren. Dat vraagt veel van mijn team en weegt op onze school. Maar alles beter dan niemand voor de klas, toch?”

Hoe groot is het lerarentekort?

Sancta Maria Leuven is maar 1 van de vele scholen die kampen met een tekort aan leraren. Hoe groot is het probleem eigenlijk? Een duik in de cijfers. Tegen 2028 hebben we jaarlijks 5 à 7000 extra leraren nodig. Ook vandaag zijn er al tekorten. Vooral scholen in de provincies Antwerpen, Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen hebben het moeilijk om voldoende leraren te vinden.

5 à 7000 leraren per jaar nodig tegen 2028

Liesbeth Hens van het Departement Onderwijs en Vorming ontwaart in de cijferberg 2 soorten lerarentekorten. “Er is een structureel lerarentekort en een vervangingstekort. In september merken scholen vaak dat er minder werkzoekende leraren zijn, maar lukt het meestal nog wel. Vanaf januari vallen meer en meer leraren uit en wordt het steeds lastiger om vervangers te vinden. Dat is zeker een signaal dat er leraren te weinig zijn, maar dit vervangingsprobleem vraagt andere oplossingen dan het structurele lerarentekort. Dat laatste is een mismatch tussen vraag en aanbod doordat er te weinig leraren doorstromen van de lerarenopleiding naar het beroep. We moeten dus op zoek naar meer leraren, maar tegelijk inzetten op maatregelen om een job in het onderwijs aantrekkelijker te maken.”

Professor Geert Kelchtermans, hoofd van het Centrum voor Onderwijsvernieuwing en de Ontwikkeling van Leraar en School (KU Leuven), windt zich op over dat structurele lerarentekort. “Het is een probleem dat er niet zou mogen zijn. De afgelopen 30 jaar schreeuwt iedereen om de zoveel tijd moord en brand over het lerarentekort. Maar als je het geboortecijfer goed monitort, kan je voorspellen of en wanneer we meer leraren nodig hebben. En als alle gediplomeerde leraren ook werken als leraar, is er niet zo'n groot probleem.”

Te weinig instroom, te veel uitstroom

Een van de redenen waarom er te weinig leraren zijn, is dat er te weinig 18-jarigen kiezen voor de lerarenopleiding. Ann Martin, directeur van de lerarenopleiding aan Odisee, vindt bevestiging in de cijfers: "Sinds 2010 gingen we van 23.000 studenten in de lerarenopleidingen aan de Vlaamse hogescholen naar 19.700. Maar zelfs al was het aantal studenten stabiel gebleven, zouden we nog leraren te kort hebben. Wel opmerkelijk: het aantal mannelijke studenten zakt niet."

Kan er nog 1 cijfer bij? Bijna de helft van de leraren secundair stopt binnen de 5 jaar. Kelchtermans nuanceert. "Dat cijfer duikt op in de media, maar varieert tussen 20 en 50% omdat er geen duidelijke definitie is van wat een 'uitstapper' is. We kunnen enkel zien hoeveel leraren elk jaar een loon krijgen. Maar waarom stoppen leraren? Naar welke job stappen ze over? Misschien worden ze wel pedagogisch begeleider. Dat weten we allemaal niet."

"In plaats van ons blind te staren op cijfers, moeten we beter begrijpen waarom iemand uit het onderwijs stapt, waarom iemand stopt tijdens de lerarenopleiding, waarom iemand leraar wil worden, waarom een 'tweedekruiser' het heilige vuur vindt. Dat gaat ons meer helpen dan cijfers."

Lees verder via:

<https://www.klasse.be/180314/hoe-lossen-we-het-lerarentekort-op/#comments>

◆ Bezorgde ouders over onderwijs

Open brief.

"Wij, ouders van schoolgaande kinderen, maken ons ernstige zorgen over lerarentekort in Antwerpen"

Bezorgde ouders van schoolgaande kinderen in Antwerpen trekken aan de alarmbel. Er is een groot lerarentekort en de ouders vrezen dat de impact op de kwaliteit van het onderwijs onvoldoende bekend is. Ze hebben een open brief gestuurd naar burgemeester Bart De Wever, Schepen van Onderwijs Jinnih Beels, Vlaams minister van Onderwijs Hilde Crevits en kinderrechtencommissaris Naima Charkaoui om hen op te roepen op alle niveaus dringend werk te maken van oplossingen ten gronde.

maandag 13 mei 2019,

Aan onze beleidsmakers,

Wij, ouders van schoolgaande kinderen, maken ons ernstige zorgen over het lerarentekort dat zich alsmaar duidelijker laat voelen in de Antwerpse scholen. Hoewel het tekort bekend is, vrezen we dat onze beleidsmakers onvoldoende op de hoogte zijn van de impact die het op de kwaliteit van het onderwijs heeft.

Doordat de scholen zelf noodmaatregelen nemen, blijft het probleem onder de radar. Hun creatieve oplossingen zijn op termijn echter onhoudbaar. Steeds meer vacatures raken niet ingevuld, waardoor scholen een beroep moeten doen op zorgleerkrachten, beleidsmedewerkers, gepensioneerde leerkrachten of zelfs nog niet afgestudeerde leerkrachten om voor de klas te staan.

Sommige scholen moeten hun leerlingen noodgedwongen verdelen over andere klassen, waardoor die zelfs tot over de 30 leerlingen gaan. Dit maakt het – zeker in een stedelijke context met veel diversiteit en zorgnoden – onmogelijk om alle kinderen het onderwijs te geven waarop ze recht hebben. De kinderen worden zo in hun ontwikkeling geremd.

De komende jaren zal het tekort verder toenemen, aangezien enerzijds een grote groep leerkrachten met pensioen gaat en anderzijds de instroom in de lerarenopleiding nu al te klein is om het tekort weg te werken. De druk op leerkrachten wordt alsmaar hoger, waardoor steeds meer leerkrachten uitvallen en zelfs uit het onderwijs stappen.

Naast de hoge druk die leerkrachten ervaren, krijgen zij onvoldoende waardering in de maatschappij. Nog te vaak wordt leerkracht als een gemakkelijk beroep met weinig uren en veel vakantie gepercipieerd. Dat stemt natuurlijk niet overeen met de realiteit (zoals ook het lerarentekort aantoonde), maar zorgt er bovendien voor dat hun terechte verzuchtingen te weinig worden gehoord.

In de Facebookgroep SOS onderwijs leest u getuigenissen over hoe de scholen met het lerarentekort omspringen en over de impact ervan op de werking van de school en de kinderen.

We hopen dat u, als beleidsmakers, onze noodkreet hoort en de oorzaken van het lerarentekort ten gronde aanpakt. Het is immers al lang vijf over twaalf, de leerkrachten houden dit niet lang meer vol. En als de basis wankelt, wordt verder bouwen moeilijk.

Oudervereniging 'De Nachtvinders' van Stedelijke Basisschool De Vlinderboom
Oudercomité 'De Bezige Bijtjes' van Stedelijke Basisschool Polderstad
Oudercomité Xaveriuscollege
Oudercomité Stedelijke Basisschool Klavertjevier
Oudervereniging Stedelijke Basisschool Via Louiza
Ouderraad Leefschool De Dageraad
Oudervereniging Stedelijke Basisschool Crea 16
Ouderraad Sint-Anna Goethe
Oudervereniging 'Grand Baron' van Stedelijke Basisschool Het Baronneke Ouderwerking
Stedelijke Basisschool De Speelvogel
Oudercomité Krokodil van de Stedelijke Basisschool De Krokodil
Oudervereniging 'De Kleine Wereldouders' van Stedelijke Basisschool De Kleine Wereld
Oudervereniging van Stedelijke Basisschool Alberreke
Oudervereniging van Stedelijke Basisschool Musica

Bron: De Wereldmorgen

♦ Visie van Democratische School

De Algemene Raad van Ovds (Oproep voor een democratische school) heeft een nieuwe basistekst. Je kan hem [hier in PDF formaat](#) lezen of downloaden. De vorige basistekst dateerde van 2006.

1 Waartoe dient de school?

In een democratische school zoals Ovds die wil, gaan individuele en collectieve emancipatie hand in hand. De school moet aan iedereen de kans geven kennis te verwerven, maar iedereen moet ook leren kritisch na te denken, en gepast te handelen. De school heeft als taak om creativiteit

en talent te stimuleren, zodat iedereen vorm kan geven aan zijn eigen leven. Maar ook zodat iedereen bij kan dragen aan een meer rechtvaardige en duurzame samenleving.

Doorheen de geschiedenis zien we dat de school onder andere als functie heeft om de bestaande economische, sociale en politieke verhoudingen in stand te houden. Dat klopt, maar de school is ook een plaats van debat, strijd en tegenstellingen. Leerkrachten en leerlingen kunnen en moeten daar een rol in spelen.

1.1 Mensen onderwijzen en socialiseren

De mens is een sociaal wezen. Hij moet leren te leven in de maatschappij, met respect voor zichzelf en de anderen. Dat betekent:

Een gevoel van menselijkheid ontwikkelen dat onze omgeving en onze tijd overstijgt

Leren sociaal te zijn, zich uit te drukken, te luisteren en begrip te tonen voor de andere, verschillen te respecteren zonder de zin voor kritiek te verliezen, collectieve beslissingen te nemen en samenleven met anderen

Leren om gezond te leven, je op een evenwichtige manier te voeden, zich te verzorgen, te weerstaan aan de lokroep van overconsumptie. Leren jezelf te respecteren en zo ook de anderen en zijn omgeving te respecteren.

De technieken en de knowhow van het dagelijkse leven leren begrijpen en beheersen: koken, elektriciteit, schoonmaken, tuinieren, veiligheid op de weg, ...

De functies en de werking leren kennen van de instellingen, administraties en diensten waarmee je elke dag te maken krijgt.

1.2 Voorbereiden op werk en een beroep

Werk is, met de natuur, de belangrijkste bron van alle materiële en immateriële rijkdom. Het maakt daarbij niet uit of je werkt in een bedrijf, als zelfstandige, in het huishouden of in een vereniging. Iedereen heeft het recht en de verantwoordelijkheid om met zijn werk bij te dragen aan de..... Lees de volledige tekst via OVDS

<http://www.skolo.org/nl/2019/05/09/voor-een-democratische-school/>

◆ Brussel zoekt Vlaamse leerkrachten

De burgemeester van Brussel Philippe Close roept de Vlaamse regering op om samen meer leerkrachten Nederlands aan te trekken voor het Franstalige onderwijs in Brussel.

Dat schrijft De Standaard dinsdag. Volgens de burgemeester is de interesse voor het Nederlands groot, 'over alle achtergronden heen', maar is het belangrijk om nu op de kar te springen.

'De komende vijf jaar is er een momentum. Zowel voor Vlaanderen als voor Brussel is dit een win-winsituatie. Als we geen actie ondernemen, zullen ouders andere oplossingen zoeken en dreigt het Nederlands ondergesneeuwd te raken door het oprukkende Engels', aldus Close.

Hij reikt de hand uit naar de toekomstige Vlaamse regering. 'Wij vragen geen geld, wel leerkrachten', klinkt het. Veel Vlamingen staan niet te springen om in Brussel les te geven. Zo verdienen leerkrachten in Franstalige scholen minder dan in Nederlandstalige scholen.

Om dat probleem op te lossen, denkt Close aan een 'Brussel-premie', een beter statuut, dat bijvoorbeeld bij de politie ook zijn vruchten heeft afgeworpen. Bron: knack

<https://www.facebook.com/lesgeveninbrussel>

♦ Skeyes staakte weer

De luchtverkeersleiders van Skeyes voeren al maanden actie tegen de hoge werkdruk en de organisatie van het werk. Afgelopen weken bereikte de directie een akkoord met de socialistische vakbond, maar de twee andere vakbonden - die meer leden hebben - gingen niet akkoord.

Er was een personeelsvergadering gepland waar de directie van Skeyes het akkoord zou toelichten. Maar aangezien het personeel massaal naar die vergadering zou gaan, zouden er geen of nauwelijks luchtverkeersleiders meer op hun werkplaats zijn.

Daarom zou de directie de vergadering geannuleerd hebben, maar daarmee zijn de acties niet van de baan.

De toelichtingsmomenten zijn geen reden om de dienstverlening te onderbreken, zegt de directie van Skeyes in een persbericht. Ze is niet te spreken over nieuwe sociale acties. "Verdere acties worden aanzien als wilde stakingen", waarschuwt Skeyes.

Bij de vakbond klinkt het dan weer dat het infomoment gepland was op het drukste uur van de dag. Daardoor worden werknemers uitgesloten van het recht op informatie.

Vlaams minister van Mobiliteit Ben Weyts (N-VA) is niet te spreken over de actie van de christelijke vakbond ACV-Transcom. 'Kan de afwezige premier Charles Michel nu eindelijk eens ingrijpen in deze rotzooi?', vraagt hij op Twitter. 'Luchtverkeersleiders hebben juiste bekommernissen, verkeerde actiemiddelen.' Voorlopig reageert de premier niet.

De sociale bemiddeling bij luchtverkeersleider Skeyes is afgesprongen. Directie en vakbonden raken het niet eens over een werkduurvermindering. Vrijdag zou verder overlegd worden.

In maart bereikte de directie van Skeyes een sociaal akkoord met de socialistische vakbond, maar dat was niet genoeg om de lont uit het kruitvat halen. Eind maart werden daarop twee sociaal bemiddelaars aangesteld. Ondertussen liet Skeyes in een persbericht evenwel weten dat bemiddelen geen zin meer heeft.

De directie deed naar eigen zeggen verschillende verregaande voorstellen op het vlak van arbeidsduurvermindering, waaronder een 'werkduurvermindering van 35 naar 32 uren per week voor CANAC (luchtverkeersleiders Steenokkerzeel) en de toren op Brussel-Nationaal en naar 30 uur voor de luchthaven van Luik, met flankerende maatregelen en premies'.

Die voorstellen zouden volgens de directie alles samen 7,5 miljoen euro kosten of 25.000 euro per jaar per betrokken luchtverkeersleider. De tegenvoorstellen van ACV 'bevatten veel minder dan 32 werkuren per week, gekoppeld aan hoger loon en hogere premies en bijkomende restricties voor het vliegverkeer', aldus de directie. 'Werkafspraken zouden in dat voorstel enkel gebaseerd zijn op goodwill, vrijwilligheid en financiële stimuli. De laatste maanden hebben duidelijk aangetoond dat hierdoor de dienstverlening niet kon verzekerd worden zoals het hoorde. Door de houding van het ACV had verder bemiddelen geen zin meer.'

Skeyes liet weten dat het in elk geval bereid is om verder in dialoog te treden.

De rechter in kort geding legde Skeyes eind vorige week een dwangsom op tot maandagochtend 9 uur. De uitspraak kwam er nadat twee bedrijven op de luchthaven van Luik - Liege Cargo Handling Services en Cargo Airlines - een zaak hadden aangespannen.

Intussen riskeerde Skeyes tot 23 mei een dwangsom van 250.000 euro te moeten betalen per uur dat het de dienstverlening onderbreekt. De rechter heeft de dwangsomdreiging nog verlengd, zei bevoegd Waals minister Jean-Luc Crucke (MR) vrijdag in het Waals Parlement.

In de volgende beheersovereenkomst met Skeyes moet volgens Crucke sprake zijn van een minimumdienstverlening bij het bedrijf.

De luchtvaartmaatschappij leed naar eigen zeggen al voor minstens 4 miljoen euro schade door de acties van de voorbije maanden.

De luchtvaartmaatschappij spreekt van 10.000 euro schade per geannuleerde Europese vlucht en 20.000 per geschrapte langeafstandsvlucht. Ook bij vertragingen van minstens een uur of afgeleide vluchten zijn er dwangsommen bepaald.

De sluiting van het door Skeyes gecontroleerde luchtruim had gevolgen voor duizenden passagiers. Op de luchthavens van Zaventem en Charleroi waren in totaal zowat honderd vluchten geannuleerd, naast vele vluchten die met vertraging aankwamen of vertrokken. Minister van Werk Kris Peeters (CD&V) riep de directie en vakbonden op om 'zo vlug mogelijk samen te gaan zitten om tot een overeenkomst te komen'.

'De passagiers en de bedrijven mogen niet de dupe zijn van dit sociaal conflict', zei Peeters.

De minister zei dat de bemiddelaars nog altijd ter beschikking zijn voor verdere bemiddeling, zoals in de voorbije maanden. Federaal minister van Mobiliteit François Bellot (MR) 'betreunde' de nieuwe sociale actie. Ook hij zegt dat het aan directie en vakbonden is om een oplossing te vinden voor het conflict. Bellot zegt wel dat de regels van het sociaal overleg niet gevolgd zijn, omdat er geen stakingsaanzegging is ingediend.

♦ Betoging voor hoger minimumloon

Op 14 mei waren er betogingen in Luik, Antwerpen, Waver, Gent en Brussel voor een hoger minimumloon, georganiseerd door het ABVV. Een deftig minimumloon zou minstens 14 euro per uur moeten bedragen. Dat komt overeen met 2300 euro bruto per maand. De huidige minimumlonen zijn een pak lager: net onder de 10 euro per uur. De werkgevers en de regering zijn niet bereid om de laagste lonen op te trekken: er zat slechts een verhoging van 0,10 cent per uur in het laatste IPA (Interprofessioneel Akkoord).

De campagne voor 14 euro per uur is bijzonder belangrijk. Solidariteit opbouwen, gebeurt door actief de verdediging van de zwaksten op te nemen, in dit geval de werkenden met de laagste lonen. Na jaren van loonmatiging en opvoeren van flexibele jobs aan erg lage lonen, wordt het tijd dat de laagste lonen opgetrokken worden. Relatief gezien, in verhouding tot het mediaan loon, behoort het Belgische minimumloon tot de laatste van Europa.

Fight for €14 is een campagne met veel potentieel. Het initiatief gaat uit van het ABVV, wat helaas door sommigen binnen ACV gebruikt wordt om er zich van af te zetten en zelfs te demobiliseren. Een jaar voor de sociale verkiezingen wordt de eigen profilering soms hoger ingeschat dan wat ons verbindt in de strijd voor hogere lonen. De strijd voor hogere minimumlonen is nochtans niet aan één specifieke syndicale strekking verbonden: vakbonden staan sterker als werkenden met een laag loon sterker staan.

In de VS werden een aantal overwinningen geboekt in de strijd voor 15 dollar per uur – onder meer in de stad Seattle waar onze zusterorganisatie Socialist Alternative met haar verkozene Kshama Sawant een rol in deze strijd speelde. Dat gebeurde door de beweging van onderuit op te bouwen met een zo groot mogelijke betrokkenheid, over vakbondsgrenzen heen.

De actiedag is een uitloper van de discussie over het loonakkoord. Het ABVV keurde het ontwerpakkoord eind maart niet goed. De achterban van de vakbond vond de loonmarge van 1,1 procent en de 10 cent per uur extra voor de minimumlonen te mager.

Terwijl politieke journalisten en politici nog aan het zoeken zijn naar hét thema van deze verkiezingen, is het voor het ABVV al lang duidelijk. Koopkracht staat bij hen helemaal bovenaan. “De kleine nettoloonverhoging waarachter de regeringspartijen de koopkrachtdaling willen verbergen, hebben de werknemers en sociaal verzekerden, meer dan zelf betaald met een indexsprong, hogere facturen, minder openbare dienstverlening en minder sociale bescherming. Net zoals de werknemers ook nog de begrotingstekorten mogen betalen die het gevolg zijn van de cadeaus aan werkgevers en bedrijven”, klinkt het bij Dirk Schoeters, algemeen secretaris van ABVV-regio Antwerpen.

De vakbond eist een verhoging van de minimumlonen tot 14 euro per uur. Het minimumpensioen moet omhoog tot 1.500 euro. Die laatste eis heeft wel een plaats gekregen in de verkiezingsdebatten. PVDA heeft het al lang in haar eisenprogramma. Ook Sp.a en CD&V pakken er mee uit. Al wil die laatste de 1.500 euro bereiken door een combinatie van het wettelijk en aanvullend pensioen.

Het ABVV wil ook dat de volgende federale regering de loonwet herzielt. De regering-Michel scherpte die wet uit 1996 aan waardoor de lonen voortaan veel minder snel kunnen stijgen.
Bron: LSP

Lees ook:

<https://nl.socialisme.be/79096/campagne-gestart-voor-14-euro-per-uur-aan-de-ugent>

♦ Gevangenispersoneel staakte

Er werd gestaakt op 7 en 8 mei in enkele Belgische gevangenissen, uit protest tegen het personeelstekort en de achterstand van de op te nemen vakantiedagen.

De 48-urenstaking bij de gevangenissen werd goed opgevolgd. In twaalf Vlaamse gevangenissen daagde minder dan de helft van het geüniformeerd personeel op bij de ochtendshift. In vijf gevangenissen en Sint-Gillis in Brussel daagde zelfs minder dan een kwart op, blijkt uit de eerste cijfers van het gevangeniswezen. Er zijn 64 politieagenten aanwezig om taken over te nemen.

De hinder was het grootst in Dendermonde, Hasselt, de twee Leuvense gevangenissen, Oudenaarde en Sint-Gillis. In Dendermonde was maar 12,5 procent van de cipers aanwezig tijdens de ochtendshift. In Leuven Centraal is dat 14,7 procent en in Hasselt 15,5 procent. In Oudenaarde daagde 16,7 procent op. In Leuven Hulp ligt de aanwezigheid op 21,1 procent en in Sint-Gillis op 21,8 procent.

In de strafinrichtingen van Antwerpen, Beveren, Brugge, Gent, Merksplas, Turnhout en Wortel daagde tussen 25 en 50 procent van het geüniformeerd personeel op voor de ochtendshift.

De misnoegdheid is dan ook groot, zegt een vakbondsmann. 'We hebben een evaluatie gedaan van 5 jaar Geens, en daaruit blijkt dat wat de minister beweert, niet overeenkomt met de realiteit. In sommige gevangenissen laat de beveiliging te wensen over'.

De vakbonden klagen onder meer het personeelstekort aan, de achterstand van de op te nemen vakantiedagen en het gebrek aan investeringen.

De werknemers krijgen dagelijks te maken met de overbevolking, niet-aangepaste infrastructuur en materiaal, een chronisch personeelstekort, een gebrek aan positieve maatregelen tegen absentieïsme.

De vakbonden willen met de actie dan ook een sterk signaal geven dat de minister van Justitie in de volgende legislatuur de zaken anders aanpakt.

♦ Banken blijven afslanken

De banken blijven afslanken.

KBC hervormt zijn netwerk van bankkantoren. Ook de managementsstructuur wordt doorgelicht. KBC meldt dat het zijn distributienetwerk af wil stemmen op het wijzigende klantengedrag, waarbij steeds meer klanten kiezen voor digitaal bankieren. 'In het eerste kwartaal van 2019 bankierde 57 procent van de klanten enkel nog via een digitaal kanaal'.

Tegen eind 2019 worden 65 kleinere kantoren omgevormd tot automatenkantoren. Dat betekent dat de automaten voor afhaling van cash, opvragen van rekeninginfo en het doen van overschrijvingen beschikbaar blijven, maar dat klanten voor een gesprek met een KBC-medewerker naar een naburig kantoor moeten. De betrokken werknemers van de kantoren worden elders ingezet binnen de bank. Er worden ook 51 automatenkantoren gesloten waar het aantal geldafhalingen substantieel is gedaald. 'Het heeft immers geen zin om een kantoor open te houden waar nog amper klanten gebruik van maken', aldus de bank.

Na de hervorming zal KBC nog 350 bemande bankkantoren en 190 onbemande automatenkantoren in Vlaanderen tellen. KBC Brussels heeft 31 bemande kantoren en 3 onbemande automatenkantoren. Het Waalse filiaal CBC heeft in Wallonië 86 bemande kantoren. Ter vergelijking: eind 2015 beschikte KBC nog over 713 kantoren, waarvan 647 bemand en 66 automatenkantoren. Die cijfers zijn wel inclusief KBC Brussels.

De bank-verzekeraar maakt donderdag ook bekend dat de managementsstructuur wordt geëvalueerd. Het gaat om een doorlichting van de top 300 binnen de groep, dus zowel in België als in het buitenland. De oefening wordt gemaakt om de structuur van die top te optimaliseren en te vereenvoudigen en het aantal beslissingslagen te verminderen. 'Bepaalde posities kunnen daardoor verschuiven, veranderen of zelfs verdwijnen', aldus de bank. Er lopen momenteel gesprekken met de betrokken managers. De uitvoering is gepland voor het derde kwartaal.

Naar aanleiding van de aankondigingen vraagt de christelijke vakbond overleg rond werkzekerheid en tewerkstellingsgarantie op te starten. De huidige cao daarover loopt eind dit jaar af. 'De directie heeft toegezegd om de gesprekken eerstdaags aan te vatten', aldus een vakbondsman. Bron: Trends

♦ Hoe verder met de pensioenen?

Sinds het tv-debat tussen John Crombez (SP.A) en Bart De Wever (N-VA) stonden de pensioenen hoog op de campagne-agenda. Maar welke regering er na 26 mei ook wordt gevormd, ze staat voor de uitdaging om mensen langer aan het werk te houden. Hoe dat moet gebeuren, laat een duidelijk verschil zien tussen rechts en links. N-VA en Open VLD vragen een minimum van 45 gewerkte jaren, afschaffing van SWT en minder pensioen na werkloosheid. SP.A, Groen en ook CD&V willen minder ver gaan.

Over twee pensioenvoorstellen zijn alle partijen het roerend eens. Allemaal willen ze het minimumpensioen verhogen, en allemaal willen ze een harmonisering van de pensioenstelsels voor werknemers, ambtenaren en zelfstandigen. Al is dat laatste voornemen met een korreltje zout te nemen: het stond ook vijf jaar geleden in de verkiezingsprogramma's.

Wat de partijen verder ook met de pensioenen van plan zijn, de volgende regering zal een antwoord moeten vinden op één cruciale uitdaging. Arbeidsmarkteconoom Stijn Baert (Universiteit Gent) verwoordt het zo: "Mensen langer aan het werk houden en meer mensen aan het werk krijgen, om zo de pensioenen betaalbaar en voldoende hoog te houden."

De vraag is alleen hoe je dat precies doet? De antwoorden laten een duidelijke breuklijn zien. Aan de ene kant van de pensioenbreuklijn staan N-VA en Open VLD. Allebei willen ze dat je pas na 45 gewerkte jaren recht krijgt op een volledig pensioen. Ook willen zij SWT (het vroegere brugpensioen) volledig afschaffen, en de gelijkgestelde periodes verminderen. Dat zijn de periodes waarin je niet aan het werk bent maar die toch meetellen voor je pensioenrechten. Onder meer zwangerschap en ouderschapsverlof vallen daaronder, net als werkloosheid en brugpensioen, maar dat willen N-VA en Open VLD niet meer.

Op die drie punten (loopbaanjaren, SWT en gelijkgestelde periodes) gaan zowel SP.A en Groen als de centrumrechtse coalitiepartner CD&V een pak minder ver. Zij zetten de minimumloopbaan op 42 jaar en willen ook niet raken aan de gelijkgestelde periodes. Ook het SWT-stelsel willen ze behouden – al blaast CD&V daarover warm en koud. Over deze cruciale punten dreigen het dus moeilijke regeringsonderhandelingen te worden. Bovendien heeft SP.A die 42 jaar al als breukpunt uitgeroepen om in de regering te stappen.

Nog opvallend in de verkiezingsprogramma's: N-VA is de enige partij die nog over het pensioen met punten spreekt. Dat was vijf jaar geleden de grote ambitie van de regering-Michel, na een voorstel van de pensioencommissie onder leiding van ex-SP.A-minister Frank Vandenbroucke. Ons hele pensioensysteem zou vereenvoudigd worden en een nieuwe basis krijgen: punten die je tijdens je loopbaan verzamelt, en die bepaalde pensioenrechten geven.

"Voor ons is dat puntensysteem niet cruciaal", zegt Sonja Becq, de pensioenspecialiste van CD&V. Haar partij had dat vijf jaar geleden nochtans wel mee onderschreven. "We hebben die punten niet nodig om hervormingen, bijvoorbeeld de zware beroepen, door te voeren."

"Het puntensysteem was ook heel on-Belgisch", zegt Stijn Baert. "We zijn gewoon om de ene koterij naast de andere te bouwen. Het puntensysteem daarentegen wilde tabula rasa maken, en een volledig nieuwe basis leggen voor ons pensioensysteem. Nu dat is gestrand, vrees ik dat we na de verkiezingen weer in de koterijen belanden."

Eén ding wenst hij de volgende regering alvast toe: "Ik hoop dat ze een kanon minister van Pensioenen maken. Iemand die voor zijn zaak uitkomt, aanwezig is en niet voortdurend terugkrabbelt, zoals we in deze regering hebben gezien."

Ook in Nederland is er momenteel sociale onrust over de pensioenen.

In Nederland reden 28 en 29 mei nagenoeg geen treinen als gevolg van de grote pensioenstaking die om middernacht was begonnen en 24 uur zou duren. Door die staking was de ochtendspits bij de noorderburen wel al vroeg op gang gekomen. De staking in het openbaar vervoer, dinsdag, werd woensdag gevolgd door een 24 urenstaking in verschillende sectoren.

Omdat de rechter bepaalde dat Schiphol wel bereikbaar moet zijn, rijdt er wel een 'noodpendel' van Amsterdam Centraal naar de luchthaven. Op het traject rijden vier treinen per uur, normaal zijn dat er 25 per uur. "De eerste mensen maken gebruik van de pendel", aldus de woordvoerder. "Erg druk is het nog niet, maar het is dan ook nog vroeg."

Met de stakingen hopen de Nederlandse vakbonden de regering op de knieën te krijgen en wat zij zien als een "fatsoenlijk pensioen" erdoor te krijgen. Het overleg over het pensioenstelsel tussen de bonden en de regering mislukte eind vorig jaar. De bonden eisen onder meer een bevroering van de pensioenleeftijd en dat pensioenen meestijgen met de inflatie. Verder pleiten ze voor 'een pensioen voor iedereen', dus ook voor zelfstandigen. Mensen die zwaar werk doen, moeten eerder kunnen stoppen.

Lees ook:

<https://nl.socialisme.be/79271/vandaag-en-morgen-pensioenstakingen-in-nederland>

VARIA

♦ Wat verandert er in juni?

Zoals elke maand veranderen er ook nu weer enkele zaken. Hierbij een overzicht.

- **Ouderschapsverlof in halve dagen**

Werknemers kunnen vanaf 1 juni een halve dag ouderschapsverlof per week, of een hele dag elke twee weken, opnemen. Vandaag kan je ouderschapsverlof enkel voltijds, halftijds of gedurende één dag per week opnemen. Vanaf 1 juni komt daar dus een halve dag per week of een volledige dag elke twee weken bij.

Deze vorm van ouderschapsverlof is echter enkel mogelijk met het akkoord van de werkgever. "We willen dan ook bedrijven erop attent maken dat ze een duidelijk beleid moeten hebben als ze dit toestaan", is te horen bij het VBO. "Want als bedrijven dit voor één medewerker toestaan, dan moeten ze dit voor alle werknemers mogelijk maken."

Ook nieuw is de versoepeling van het voltijdse en halftijdse ouderschapsverlof en het voltijds verlof voor medische bijstand. Voortaan zal men die per week kunnen opnemen, terwijl dat vandaag nog minstens een maand is. Wie halftijds wil blijven werken, zal die thematische verloven per maand kunnen opnemen. Nu is dat nog ten minste twee maanden.

- **Terugbetaling immunotherapie**

CAR-T-therapie, een nieuwe generatie immunotherapie, wordt vanaf 1 juni terugbetaald voor de behandeling van twee types bloedkanker..

De eerste groep zijn kinderen en jongvolwassenen met acute lymfatische leukemie bij wie een andere behandeling niet of onvoldoende aanslaat. De tweede groep zijn volwassenen met diffuus grootcellig B-cellymfoom (een agressieve vorm van lymfeklierkanker) bij wie een andere behandeling niet of onvoldoende aanslaat.

- **Nieuwe verkeersregels**

Zes nieuwe regels in de wegcode moeten voetgangers, fietsers en gebruikers van elektrische steps beter beschermen.

Ten eerste zullen auto's buiten de bebouwde kom bij het inhalen van een fietser vanaf volgende week anderhalve meter plaats moeten laten, in plaats van één meter nu.

Daarnaast mogen mensen met een speedpedelec voortaan met twee naast elkaar mogen rijden, zoals dat voor fietsers al veel langer mogelijk is. Jonge fietsers zullen dan weer tot hun tiende verjaardag op het voetpad mogen rijden. Tot voor kort mochten ze dat tot hun negende blijven doen.

Een andere maatregel betreft de voetgangers. Zij moeten bij het oversteken verplicht het zebrapad gebruiken, als dat zich binnen een afstand van twintig meter bevindt. Vroeger moest dat zebrapad binnen de dertig meter liggen.

De nieuwe regels maken het tot slot ook mogelijk om op een kruispunt alle fietsers tegelijk groen te geven, het zogenoemde 'vierkant groen'. Een toepassing van deze maatregel zal niet voor morgen zijn, maar moet het mogelijk maken dit in te voeren op kruispunten waar veel fietsers passeren.

- **Kleine elektrische voertuigen**

Vanaf 1 juni moeten particuliere eigenaars van kleine elektrische voertuigen, zoals steps, fietsen, hoverboards, monowheels en segways, niet langer een autoverzekering burgerlijke aansprakelijkheid afsluiten. Ze vallen voortaan automatisch onder de familiale verzekering.

Voor elektrische voertuigen die sneller rijden dan 25 kilometer per uur, blijft een aansprakelijkheidsverzekering nodig. Voor elektrische voertuigen die verhuurd worden, onder meer via deelsystemen, is geen eigen verzekering nodig. Daarvoor is de verhuurder verantwoordelijk.

- **Strengere regels voor sportmakelaars**

Sportmakelaars zullen zich vanaf juni aan enkele strengere regels moeten houden. Zo zullen ze niet langer mogen optreden voor jongeren onder de vijftien jaar en zullen ze zich ook moeten registreren. Een adviescommissie kan bij problemen overgaan tot de intrekking of schorsing van de registratie. Ook internationale makelaars of makelaars die al geregistreerd zijn in een ander gewest, zullen zich alsnog in Vlaanderen moeten registreren.

Voortaan zullen sportmakelaars ook een borgstelling van 25.000 euro moeten betalen. Dat bedrag moet dienen als een soort drempel om huis-, tuin- en keukenmakelaars op andere gedachten te brengen. Vandaag bestaan er in België immers bijna evenveel voetbalmakelaars als professionele voetballers.

Tot slot zullen makelaars geen vergoeding mogen vragen bij de bemiddeling voor minderjarige sporters. De Vlaamse sociale inspectie zal daarvoor zowel bij makelaars als bij clubs controles uitvoeren.

- **Tv-reclame voor online kansspelen verboden**

Televisie-uitzendingen die reclame bevatten voor online kansspelen mogen vanaf 1 juni niet langer uitgezonden worden. De maatregel rond reclame maakt deel uit van een reeks beperkingen in het kansspelbeleid, door het kabinet van minister van Justitie Koen Geens.

- **Niet vergeten: belastingsbrief invullen!**

<https://www.wikifin.be/nl/tips-voor-het-invullen-van-je-belastingaangifte-2019>

♦ Uitslagen verkiezingen 2019

Op zondag 26 mei 2019 trokken alle meerderjarige Belgen naar de stembus voor de verkiezingen voor het Europees parlement en de regionale parlementen.

De verkiezingen hebben voor de nodige verrassingen gezorgd. Niemand had een dergelijk resultaat voorspeld, en het is een uitslag die de geschiedenisboeken gaat halen. Peilingen zaten er nog eens naast. Het is duidelijk dat veel politieke partijen geen goede inschatting hebben gemaakt over wat er leeft bij het volk. De bevolking heeft eens te meer de politici een duidelijk signaal gegeven dat ze niet goed bezig zijn.

De grote winnaars waren de uiterst rechtse partij Vlaams Belang en de uiterst linkse partij PVDA, waardoor er een verdere polarisatie in de politiek ontstaat.

De traditionele partijen CD&V, SPa en O-VLD scoren zeer slecht en hun geloofwaardigheid krijgt een nieuwe deuk.

De kiezers hebben de kaarten zo gelegd dat er niet veel mogelijkheden zijn om aan een meerderheid te geraken. Hoe gaat men nu regeringen maken in dit ingewikkelde land?

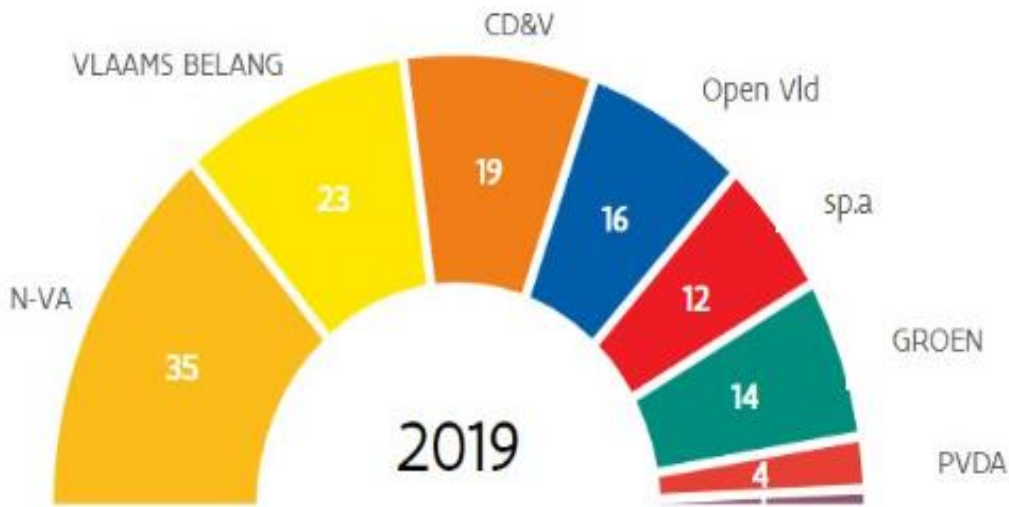
Op Vlaams niveau zijn er op basis van de uitslag maar twee mogelijkheden, of de verderzetting van de vorige coalitie (N-VA: 35 zetels, CD&V: 19 zetels en Open VLD: 16 zetels) met een centrumrechts kabinet dat 70 zetels op 124 haalt in het Vlaams Parlement. Dit blijft een werkbare meerderheid, maar is wel een verlies van 19 zetels in vergelijking met de verkiezingen van 2014. Bovendien zijn de drie partijen nu elk mathematisch nodig, wat in de afgelopen legislatuur niet het geval was voor de liberalen.

Een tweede coalitiemogelijkheid (N-VA, Open VLD en SP.A) komt uit op 64 zetels. Een krappe meerderheid, die een Vlaams vervolg zou kunnen zijn op de Antwerpse stadscoalitie. Gaan de socialisten dit durven/willen doen? Als ze niet willen meedoen betekent dat 10 jaar Vlaamse oppositie. Dat is een moeilijk verhaal. In de oppositie riskeert het klein geworden SP.A opzijgezet te worden door de groenen en de PVDA. De les van de afgelopen oppositiekuur is dat de SP.A er alleen maar aan verloren heeft.

In beide gevallen bestaan deze twee mogelijkheden van coalities altijd uit verliezers. Desalniettemin een merkwaardige uitslag. In 2014 was de N-VA met 43 zetels aan de kant te zetten en nu met 35 zetels niet. Want de optelsom van de N-VA met het Vlaams Belang (23 zetels) en de PVDA (4 zetels) geeft 62 op 124.

Trouwens de huidige discussie rond het 'cordon' leidt mathematisch tot niets. Inderdaad, de optelsom van de twee Vlaamse grootste partijen (N-VA en Vlaams Belang) geeft 58 op 124, dus geen meerderheid.

ZETELVERDELING VLAAMS PARLEMENT

Lees ook volgende opinies:

<https://doorbraak.be/het-begin-van-het-einde-de-ondergang-van-belgie/>

<https://nl.socialisme.be/79283/regering-krijgt-pandoering-strijd-op-sstraat-zal-bepalend-zijn>

In Vlaanderen is geen regering denkbaar zonder dat de N-VA er deel van uitmaakt. De Vlaams-nationalisten gaan er 7 procentpunten op achteruit en komen uit op 25 procent, maar ze blijven de grootste partij. Door de opmars van het Vlaams Belang, dat met 18,5 procent de tweede partij is geworden, zijn ze bovendien onmisbaar om een Vlaamse meerderheid te vormen.

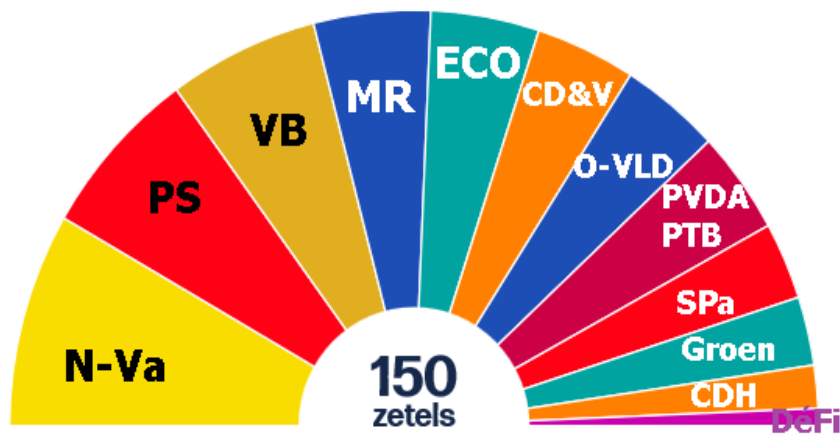
De N-VA en het Vlaams Belang komen samen niet aan een meerderheid, maar raken er wel als de PVDA wordt meegeteld. Samen zullen die drie partijen nooit een regering vormen, maar de andere partijen hebben hun veto gesteld tegen een en/of twee van die partijen. Het betekent dat de N-VA sowieso in een volgende Vlaamse coalitie zal zetelen.

De vraag is dan met welke coalitiepartners N-VA-voorzitter Bart De Wever, die de coalitiegesprekken opstart met een gesprek met de PVDA, scheep gaat. Voorlopig sluit hij geen enkele Vlaamse partij uit, ook het Vlaams Belang niet. Hij wil met die partij het gesprek aangaan. Of hij ermee wil besturen, laat hij in het midden. 'Dat hangt van hen af. Ze hebben een groot mandaat gekregen en de vraag is wat ze nu gaan doen.'

De kans dat het Vlaams Belang in de regering belandt, is zeer klein. Alle andere Vlaamse partijen sluiten een coalitie met het Belang uit. De meest voor de hand liggende coalitie is daardoor het voortzetten van de coalitie met de N-VA, Open VLD en CD&V. Zo'n meerderheid klopt ideologisch en haalt een ruime meerderheid van 70 op 124 zetels.

Vermeldenswaard is nog dat de koning het Vlaams Belang heeft uitgenodigd voor een gesprek.

ZETELVERDELING KAMER (in kleurvolgorde van links naar rechts)

Op federaal vlak is er ook niet veel mogelijk om een coalitie boven de 75 zetels te krijgen in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Als de PS in Brussel en de andere Franstalige deelstaten scheidt met Ecolo, dan komt de MR in dezelfde positie als in 2014. De enige uitweg voor de liberalen is dan de federale regering. Maar waar de N-VA in Vlaanderen incontournable is, geeft het resultaat van 26 mei niet een dergelijke machtspositie aan de PS te Brussel en in Wallonië. Met andere woorden de PS is naar de oppositie te sturen.

Een tweede mogelijkheid is paars-groen. Die haalt 76 op 150 zetels in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Een zeer krappe meerderheid is dit met een overwegend Franstalige basis.

Een derde optie is de regenboog-coalitie of het voorstel van PS-leider Elio Di Rupo. Dat wordt dan een combinatie van de zes traditionele partijen met de groenen en die komen uit op 93 Kamerzetels. Dit geeft een regering van liefst acht partijen en dit zonder een Vlaamse meerderheid. N-VA speelt federaal dan niet mee. De PS is met zijn 20 zetels altijd nodig om deze combinatie overeind te houden. Van de andere zeven partijen is er wel één te missen.

Maar wat gaat het regeerakkoord zijn van een dergelijk coalitie met acht? Wat gaan de liberalen zoeken in deze linkse constructie en ook voor het CD&V is dit zeker geen garantie op een electorale overleving. De kans is zeker niet ondenkbeeldig dat beide Vlaamse partijen met deze regenboog-deelname in 2024 nog meer stemmen zullen verliezen.

Het is duidelijk dat de overwegend linkse stemming in Brussel en Wallonië versus de rechtse meerderheid in Vlaanderen van dit land een zeer moeilijk te besturen geheel heeft gemaakt. Onze politici zullen het zeer moeilijk hebben om een federale regering te maken. Dat zet de deur wagenwijd open voor een meer confederale structuur voor het land.

Bart De Wever maakte al duidelijk dat hij enkel bereid is federale onderhandelingen te voeren als er gepraat kan worden over confederalisme.

Dat betekent dat de Vlamingen en Walen afspraken maken over wat ze nog samen verder doen. 'Wallonië kiest extreemlinks tot links, terwijl Vlaanderen compleet de andere kant opgaat. Als je nu niet beseft dat confederalisme de enige redding is, zul je het nooit zien. Ook voor links in Wallonië is dat een oplossing, ik snap niet waarom ze die kans niet willen grijpen.'

Volgens De Wever is het confederalisme door de gespleten verkiezingsuitslag zelfs meer dan ooit aan de orde. 'Als mensen hun verstand gebruiken - maar dat gebeurt in dit land zelden - dan zou men nu onmiddellijk, zowel links als rechts, de confederalistische kaart op tafel moeten leggen', stelde hij.

Maar Di Rupo lijkt niet bereid om dat gesprek aan te gaan. Hij ziet een andere oplossing voor de vorming van een federale regering, kondigde hij aan op de Franstalige zender RTBF. En dat is een regering zonder de N-VA.

Vermits de socialistische familie de grootste is, zou de PS de premier kunnen opeisen. Het is een scenario waarbij Di Rupo langs de grote poort zou kunnen terugkeren naar de Wetstraat 16.

De Wever waarschuwde de andere partijen al dat er 'een majeur probleem' is als er een federale regering gevormd wordt zonder Vlaamse meerderheid. En zonder de N-VA is dat niet mogelijk. Het gevolg is dat het allemaal wel eens heel lang kan duren.

De koning stelde al twee informateurs aan, Reynders en Vande Lanotte, om verkennende gesprekken te voeren met de partijen.

♦ Argumenten voor vermogensbelasting

Naast de PVDA kwam ook Groen met een voorstel voor een vermogensbelasting.

Groen kreeg daarvoor veel modder over zich heen. Tegenstanders opperden dat de Belg moet vrezen dat ook de waarde van de wijnkelder, bibliotheek of interieur dient aangegeven te worden bij de fiscus. Maar dat is volgens Groen niet het geval.

Want je kan bij elke kritiek natuurlijk 'fake news' roepen, maar als dan vervolgens wetsvoorstellen en adviezen opduiken waarin de groenen zelf gehint hebben op waardevolle boeken of een gigantische wijnkelder, dan loopt de reputatieschade op. Dit blijft kleven, en dat had misschien helemaal niet hoeven.

Want er zijn wel degelijk sterke argumenten te formuleren voor de invoering van een vermogens(winst)belasting. Zelfs in een kiescampagne waarin iedereen alles en wel nu meteen beloofd krijgt, valt zo'n taxshift naar grote vermogens, met enige politieke moed, te verdedigen.

Intellectueel is er eigenlijk geen enkele reden te bedenken waarom inkomsten uit arbeid veel zwaarder belast worden dan inkomsten uit vermogen. Een belastingverschuiving van arbeid naar vermogen kan de economie juist minder schade toebrengen, omdat een belangrijke hindernis bij ondernemen – de loonhandicap – wordt gemilderd. Het is de reden waarom ook internationale instellingen als het IMF, toch geen linkse activisten, al langer suggereren dat hier onbenutte kansen liggen voor ons land.

Om inkomsten uit vermogen te kunnen belasten, moet je ze kennen. Dat vergt inderdaad een vorm van kadaster. Het verzet daartegen als een 'aanslag op de privacy' lijkt veeleer cultureel en emotioneel dan rationeel. De fiscus weet ook hoeveel u verdient en in welk huis u woont, en belast op basis van die kennis.

Natuurlijk kan zo'n belasting enkel werken als ze billijk en rechtvaardig is. Bescheiden vermogens dienen uiteraard ongemoeid te blijven. Sociale Zekerheid in onzekere tijden van de progressieve denktank Minerva doet fiscaal econoom Kevin Spiritus een prikkelend voorstel. Zijn idee: mik enkel op de buitengewone (dus hoge) jaarlijkse kapitaalinkomsten door ze bij looninkomsten op te tellen, en die samen te belasten. Bescheiden vermogens blijven zo per definitie uit beeld. In een minder gunstig jaar met verlies of laag rendement, kan dat verlies afgetrokken worden. Eerlijk. Eenvoudig.

Het is bijzonder jammer dat we er nu niet meer aan toekomen om een echt zinvol debat te hebben over een eerlijk en effectief belastingsysteem. Reken maar dat het frame op de groenen gebruikt wordt als rookgordijn om juist zulke debatten in de kiem te smoren. Dat kan je betreuren, maar uitzonderlijk is het niet in campagnetijd. In kiescampagnes geldt nu eenmaal hetzelfde als in de liefde: alles is toegelaten.

◆ Koopkracht daalt

België is het enige Europese land waar werknemers vorig jaar minder konden kopen met hun loon. De inkomens gingen door de index lichtjes omhoog, maar onvoldoende om het verlies aan koopkracht door de inflatie op te vangen. Sinds 2001 zijn de loonstijgingen in ons land overigens aan de magere kant. En er is niet snel -beterschap in zicht.

De Europese werknemers hebben vorig jaar aan koopkracht gewonnen, zo blijkt uit een studie van het Europees Vakbondsinstituut (ETUI). In een aantal Oost-Europese -landen gaat het om stijgingen met meer dan vijf procent. De Roemenen kregen zelfs 8,94 procent extra. Enkel bij ons moeten de werknemers het met minder stellen.

Niet dat onze lonen echt daalden, maar door de indexsprong en andere loonmatigingsmaatregelen stegen ze slechts heel beperkt. Daarnaast lag de inflatie in ons land veel hoger dan elders, zegt onderzoeker Kurt Vandaele van het Europees Vakbondsinstituut. Tel je dat samen, dan is de conclusie dat de Belgische koopkracht er als enige op achteruitgang van alle Europese landen.

De laatste jaren zijn de loonstijgingen in ons land maar een mager beestje. "Enkel in 2000 was er nog eens een stevige verhoging. In de jaren ervoor en erna is aanhoudend een beleid van loonmatiging gevoerd", zegt Vandaele. "Dit jaar is daar voor het eerst sinds 2008 een volwaardig interprofessioneel akkoord over gesloten, maar de loonstijging blijft beperkt."

En ook de komende jaren moeten Belgische werknemers geen forse verhogingen verwachten, zegt Vandaele. Het federaal parlement keurde vorige week de zogenaamde Wet van 1996 goed, van minister van Werk Kris Peeters (CD&V). Die moet ervoor zorgen dat onze lonen zeker niet meer kunnen stijgen dan in onze buurlanden.

Nu die wet goedgekeurd is, kunnen in alle bedrijfssectoren nieuwe collectieve akkoorden over de lonen afgesloten worden, beklemtoonde werkgeversorganisatie VBO gisteren. Eerder is afgesproken dat de loonsverhoging -bovenop de index hooguit 1,1 procent mag bedragen de komende twee jaar.

De Europese vakbonden hebben 2017 uitgeroepen tot het jaar van de loonstijging: de vele matigingsmaatregelen in veel landen blijkt er namelijk voor te zorgen dat de consumenten minder uitgeven, wat mee de economie doet stokken. Daarom heeft ook de Europese Centrale Bank al gepleit om opnieuw de lonen te laten stijgen.

Hoe zit het dan met de werkelijke cijfers van de koopkrachtvermindering?

De afgelopen vijf jaar is de koopkracht van een gemiddeld gezin in ons land met 1000 euro gestegen, maar als onze koopkracht de evolutie van onze buurlanden had gevolgd, zou dat ruim 2300 euro zijn geweest. Dat concludeert econoom Gert Peersman (UGent), die op verzoek van Knack de resultaten van de regering-Michel vergeleek met die van onze buurlanden en de rest van Europa.

Op het eerst gezicht kan de regering-Michel mooie economische prestaties voorleggen. Tijdens haar regeerperiode groeide onze economie met 6,3 procent en kwamen er 254.000 extra jobs bij. Door een beleid van loonmatiging verbeterde onze concurrentiekracht, onze koopkracht ging reëel met 4,3 procent vooruit en het begrotingstekort werd met twee derde afgebouwd.

Maar als je die cijfers vergelijkt met de verwezenlijkingen in onze buurlanden en de andere landen van de eurozone, krijg je een ander beeld. Peersman deed deze oefening, met als resultaat een presentatie van meer dan 80 bladzijden. Zijn conclusie is hard: 'Qua groei behoren we tot de slechtste van de klas, er zijn minder jobs bij gekomen dan we mochten verwachten, de loonmatiging heeft niet geleid tot meer jobs en de prijzen zijn zelfs abnormaal gestegen, ons begrotingstekort is onvoldoende afgebouwd en zal de volgende jaren zelfs opnieuw toenemen, en onze koopkracht is veel minder toegenomen dan elders in Europa.'

Wie aan het werk is, of aan het werk is gegaan, heeft de voorbije vijf jaar vaak flink aan koopkracht gewonnen. Maar wie langdurig werkloos of gepensioneerd is, is er amper op vooruitgegaan. En wie moet rondkomen met een klein pensioen, heeft zelfs licht aan koopkracht ingeboet. Dat blijkt allemaal uit nieuwe berekeningen van Leuvense economen, die in opdracht van de VRT de impact onderzochten van het federale regeringsbeleid op de koopkracht van werkenden, werklozen en gepensioneerden.

In een studie van vorig jaar analyseerden de economen André Decoster en Toon Vanheukelom de gevolgen van het regeringsbeleid op de verschillende inkomensgroepen. Het bleek dat vooral de hogere middenklasse er in koopkracht op vooruitging. Decoster en Vanheukelom maakten toen geen onderscheid tussen werkenden, werklozen en gepensioneerden, maar doen dat nu wel.

“Wie werkt, wint volop bij de belastingverlaging door de taxshift”, zegt Decoster. De werkenden gaan er gemiddeld 4,4 procent in koopkracht op vooruit. Daarbij winnen werkenden met een laag loon (+7 procent) meer dan werkenden met een middelhoog loon (+ 5,4 procent) of een hoog loon (+ 2,3 procent).

Wanneer wordt gekeken naar de gezinsinkomens, zijn het vooral de gezinnen uit de hogere middenklasse die er in koopkracht op vooruitgaan. Kortdurig werklozen die na minder dan één jaar een baan vinden, winnen duidelijk ook aan koopkracht (+ 4,5 procent).

Werklozen en gepensioneerden

Wie langdurig werkloos of met pensioen is, gaat er in koopkracht nauwelijks op vooruit. Langdurig werklozen die langer dan een jaar niet aan de slag zijn, winnen gemiddeld 0,8 procent; en gepensioneerden amper 0,2 procent. Mensen met lage pensioenen lijden zelfs een licht koopkrachtverlies, aldus de VRT.

Volgens sp.a-lijsttrekker Meryame Kitir toont de studie aan dat de “rijkdom niet meer eerlijk herverdeeld wordt”. “Mensen met lage lonen, uitkeringen of lage pensioenen zijn er niet op vooruit gegaan”, zo zei Kitir in het VRT-radioprogramma De Ochtend.

N-VA-lijsttrekker Zuhail Demir bevestigt dat de federale regering inderdaad vooral gefocust heeft op de werkenden. “De focus lag op zoveel mensen aan het werk helpen en de loonkost naar beneden halen”, aldus Demir.

De N-VA-politica erkent wel dat er nog te veel mensen met een job moeite hebben om de eindjes aan elkaar te knopen. “Daarom stellen we voor om ook sociale voordelen toe te kennen aan mensen met een laag loon, zoals we ook de sociale toeslag in de kinderbijslag hebben uitgebreid naar mensen met een laag loon”, aldus Demir.

♦ Aantal langdurig zieken stijgt

In vier jaar tijd zijn er 20% meer langdurig zieken. ‘Bedrijven moeten meer zorg dragen voor hun menselijk kapitaal.’

Het langdurig ziekteverzuim lag vorig jaar bijna een vijfde hoger dan in 2014. Dat heeft de leverancier van personeelsdiensten Acerta berekend. De cijfers komen overeen met de statistieken van de overheidsinstelling Riziv voor de eerste jaarhelft. Vorig jaar werd 2,76 procent van de arbeidsuren niet gepresteerd doordat personeelsleden langer dan een jaar ziek waren. Vier jaar eerder lag dat percentage nog op 2,32 procent. Halfweg 2017 waren ruim 372.000 loontrekkenden en meer dan 24.000 zelfstandigen langer dan een jaar ziek.

Peter Tuybens, de directeur van Acerta Consult, maakt zich zorgen over het stijgende verzuim door langdurige ziekte. Hoewel de cijfers betrekking hebben op zowel ongevallen, fysieke aandoeningen als psychische klachten, vermoedt hij dat de stijging zich vooral in de laatste categorie voordoet. Dan gaat het bijvoorbeeld over werk-nemers met stress of burn-out. ‘Werkgevers kunnen meer doen om het langdurige verzuim tegen te gaan’, vindt Tuybens. ‘Nog te vaak stellen we vast dat dit soort klachten moeilijk bespreekbaar is op de werkvloer.’

In het gemiddelde langdurige verzuimcijfer zitten grote verschillen tussen mannen en vrouwen, bedienden en arbeiders, ouderen en jongeren, en grote en kleine bedrijven. Bij grote bedrijven is het cijfer dubbel zo hoog als bij kleine. Vrouwelijke arbeiders zijn zevenmaal zo vaak langdurig ziek als mannelijke bedienden. Deels is dat verklaarbaar: arbeiders staan meer bloot aan risico's op ongevallen en fysieke verwondingen. En vrouwen zijn vaker langdurig afwezig doordat ze onder sterkere druk staan dan mannen. Dat komt doordat ze vaker het werk combineren met huishoudelijke taken.

Het belang van langdurige afwezigheid wordt groter, nu de krapte op de arbeidsmarkt toeneemt, zegt Tuybens. Dat kan voor werkgevers een impuls zijn om er meer aandacht aan te schenken. De impact van een nieuwe wet, die voorziet in een aangepast re-integratietraject voor langdurig afwezige werknemers, kan nog niet worden vastgesteld omdat die nog maar ruim een jaar van kracht is.

Het allerhoogste cijfer over langdurig verzuim wordt geregistreerd bij arbeiders tussen 60 en 64 jaar. Van hen is meer dan 25 procent langer dan een jaar afwezig. Het is volgens Tuybens perfect mogelijk om ook bij hen het cijfer te doen dalen. ‘We krijgen vaker de vraag om organisaties hiermee te helpen. Hoe we dat doen? Door het contact tussen werknemer en werkgever te stimuleren, door leidinggevenden te leren hoe ze dergelijke gesprekken moeten voeren, en door re-integratietrajecten te begeleiden.’ Bron: De Standaard

♦ 11 politieke dwaasheden

Al 50 jaar stapelen onze politici de dwaasheden op elkaar. Al die tijd is er geen effectieve klimaatpolitiek, geen energie-, mobiliteits- of migratiebeleid. Armoede is een blijver, de middenklasse krijgt het moeilijker. Slechte globalisering regeert. Ongestraft storten grootbanken ons in zware crisis. Fiscale oneerlijkheid en idiotie regeren. Publieke diensten presteren ondermaats. Toekomstkanen missen is regel, net als capituleren voor bureaucratie en traagheid. De cultuur van stilstand heerst. Hun falen is nu zo ernstig dat de politiek een gevaar vormt voor samenleving, economie en planeet.

Nochtans, politici zijn alleen nuttig als ze de toekomst voorbereiden voor iedereen.

Maar dat hebben ze net niet gedaan voor de meest levensbelangrijke domeinen. Het is hun grootste verzuim. Dit kleine overzicht van grote dwaasheden maakt overduidelijk: onze politici kunnen het niet alleen.

Hoe dan voorkomen dat ze de doodgravers worden, niet enkel van de democratie, maar van onze toekomst? Voorbij antipolitiek en verkiezingen moeten burgers voortdurend participeren aan de politiek. Zo werken ze mee aan een duurzame toekomst: sociaal, ecologisch en democratisch. Met het oog daarop zijn deze dwaasheden vergezeld van voorstellen voor een menselijke samenleving, ter inspiratie.

Boekinfo: Barrez Dirk, 11 POLITIEKE DWAASHEDEN. 50 jaar schuldig verzuim van onze politici, Pala.be, 2019, 84 p., € 8, ISBN 978 94 6388 065 7

Verschijningsdatum is 26 maart 2019

Dirk Barrez is auteur en hoofdredacteur van pala.be en de Pala nieuwsbrief die antwoorden zoeken voor een meer leefbare wereld: sociaal, ecologisch en democratisch. Hij was ruim 20 jaar VRT-TV-journalist en reportagemaker.

Opvallende boeken van hem zijn Ik wil niet sterven aan de XXste eeuw. Over leven in de 21ste eeuw, het concreet utopische Van eiland tot wereld. Appèl voor een menselijke samenleving, het verrassende Coöperaties. Hoe de economie heroveren? en – over de uitweg voor mens en planeet – Transitie. Onze welvaart van morgen. Hij stond aan de wieg van diverse maatschappelijke initiatieven, zoals o.a. TransitieNetwerk Middenveld.

◆ Amerikanen lopen niet

Geen land ter wereld dat zo als voorbeeld dient als Amerika. We volgen de politiek, media en gadgets daar op de voet. We kennen New York en Hollywood uit de films, en staan in de rij voor Starbucks en de nieuwste iPhone.

Maar toen Arjen van Veele naar St. Louis, Missouri verhuisde, trof hij een heel ander Amerika: een steenrijk derdewereldland.

Hij was erbij toen om de hoek de rellen in Ferguson uitbraken, toen Donald Trump campagne voerde, toen 's nachts werd geprotesteerd tegen wapengeweld. In de gevaarlijkste stad van Amerika zag hij hoe ongelijkheid, segregatie en racisme de Verenigde Staten tekenen - én mensen zich daartegen verzetten.

In dit fantastisch geschreven boek toont meesterobservator Arjen van Veele Amerika zoals je dat zelden ziet - en brengt het verrassend dichtbij

◆ Leefwerelden van jongeren

In welke werelden bewegen jongeren zich? Waar hechten zij waarde aan? Wat betekenen sociale media voor hen en hoe maken zij er gebruik van? Leefwerelden van jongeren gaat over het dagelijkse leven van jongeren: thuis, op school, met hun vrienden en als grootgebruikers van media en digitale cultuur. Het boek is geschreven vanuit het perspectief van jongeren, zichtbaar gemaakt via voorbeelden en illustraties uit (inter)nationaal wetenschappelijk onderzoek, berichtgeving in de (sociale) media en websites.

Het eerste deel van het boek gaat over het leven van jongeren thuis. Hierbij wordt ingegaan op de rol van het gezin, vriendschappen, jeugdcultuur, uiterlijk, seks en liefde. Het tweede deel beschrijft het leven op school, een plek waar alle jongeren naartoe gaan en jongeren met andere achtergronden tegenkomen. In deel drie staat de rol van media en de digitale cultuur centraal. Hier gaat het over hoe jongeren hun levens vormgeven met behulp van 'nieuwe' en 'oude' media; en hoe die media onderwerp en aanstichter zijn van mythevorming en morele paniek over jongeren.

Ook voor deze derde druk hebben lectoraten van verschillende hogescholen de handen ineengeslagen.

De inhoud van het boek is aangepast op grond van actuele kennis over leefwerelden van jongeren. Denk aan ontwikkelingen op het gebied van digitale technologie en de bijna grenzeloze mogelijkheden van (sociale) media. Ook is er aandacht voor sexting, diversiteit en sociale ongelijkheid.

Dit boek is bedoeld voor (toekomstige) professionals die te maken hebben met uiteenlopende groepen jongeren. Maar ook ouders vinden er veel informatie in.

Joke Hermes is lector Media, Cultuur & Burgerschap. Roel van Goor is associate lector Jeugd en Samenleving en Machteld de Jong is lector Diversiteitsvraagstukken. Zij zijn alle drie werkzaam bij Hogeschool Inholland.

◆ Over identiteit, Bart De Wever

Bart De Wever heeft een nieuw boek uit: 'Over Identiteit'. Of ook over hoofddoeken, handen schudden, Nederlands spreken, enzovoort. De N-VA-voorzitter neemt in het boek de handschoen op om het begrip 'identiteit' te verdedigen. "We moeten de Verlichtingswaarden van onze gemeenschap durven verdedigen en we mogen van nieuwkomers verwachten dat zij zich die waarden toe-eigenen."

Bart De Wever maakt in zijn nieuwe boek 'Over Identiteit' een analyse van het begrip identiteit en wat het betekent voor Vlaanderen en voor Europa. Niet voor België. "Het land is uiteengevallen in twee democratieën, omdat de Belgische elite er niet tijdig in geslaagd is om één natie gestalte te geven waarin Vlamingen en Franstaligen als gelijkwaardig werden beschouwd."

Vlaanderen staat dus in de beste positie om ons een identiteit te verlenen, maar ook Europa is niet onbelangrijk volgens De Wever. "Onze nationale identiteit is Vlaams. Maar ze kan de ambitie koesteren om op termijn Europees te worden."

Daarom moeten we onze eigen identiteit opnieuw durven definiëren, en die is gebaseerd op de waarden van de Verlichting. "Er zijn wel degelijk culturele normen waarvan wij mogen eisen dat iedereen zich eraan conformeert. Sommige daarvan zijn gecodificeerd in onze wetgeving", schrijft hij. Andere normen niet, maar die zijn daarom niet minder belangrijk. "We hebben bijvoorbeeld geen behoefte aan een wet die stipuleert wie er in welke context een hand moet schudden of mag weigeren. Het neemt niet weg dat we ook dergelijke culturele gebruiken wel degelijk als dwingend kunnen beschouwen in een sociale context."

We moeten een leidcultuur vooropstellen, vindt de N-VA-voorzitter. "Die leidt, maar dwingt niet. Geen enkel individu kan of mag worden gedwongen zich volledig akkoord te verklaren met de principes van de Verlichting, noch met de heersende interpretatie daarvan in de samenleving. Maar men moet wel aanvaarden dat de leidcultuur wordt vooropgesteld als uitgangspunt voor de organisatie van onze publieke cultuur."

Het eerste principe van onze leidcultuur is de neutraliteit van de overheid. Vertegenwoordigers van de overheid mogen hun persoonlijke overtuiging in hun professionele optreden niet kenbaar maken. "Als de overheid bijvoorbeeld een uitzondering maakt voor moslima's en hen een hoofddoek laat dragen in publieksfuncties, dan zendt ze daarmee ook de boodschap uit dat ze ervan uitgaat dat een echte moslima wellicht altijd een hoofddoek zal willen dragen. Ongewild

wordt de overheid zo partner van degenen binnen een overtuiging of religie die iedereen strikt binnen de leer willen houden en geen vernieuwing of nieuwlichterij wensen.”

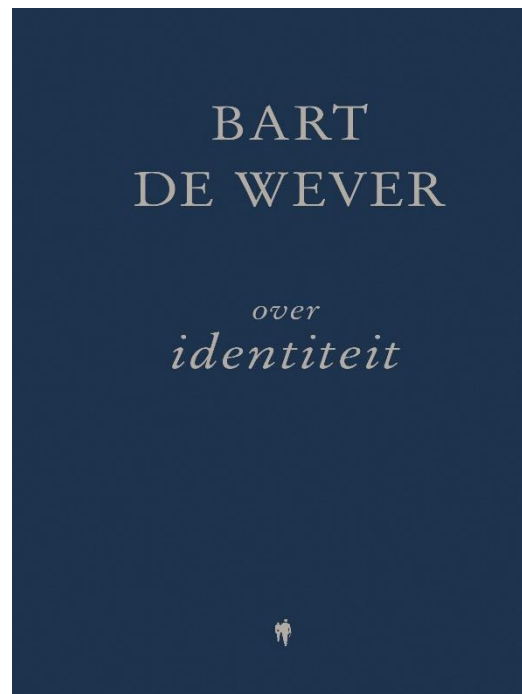
Een tweede principe van de leidcultuur is het dwingend vooropstellen van de Nederlandse taal. Het voorstel van het Gemeenschapsonderwijs uit 2017 om ook thuistaal toe te staan op de speelplaats, vond De Wever een fout signaal. Het Nederlands moet dwingend worden vooropgesteld als de enige voertaal van ons openbare leven.

Migranten moeten in staat zijn om in hun eigen levensonderhoud te voorzien. Wie tot onze samenleving wil toetreden, moet vervolgens aantonen dat hij het burgerschap waard is. “Dit burgerschap is geen vodge papier dat als welkomstcadeau aan eenieder kan worden gegeven. Het is de essentiële articulatie van onze identiteit en van de verlichte leidcultuur die daaraan dynamisch vormgeeft.”

De toekenning ervan moet worden gekoppeld aan voorwaarden inzake periode van verblijf, taalkennis en andere bewijzen van maatschappelijke participatie. “Het verlenen van het burgerschap, na het afleggen van een burgerschapsexamen, wordt best ook gekoppeld aan een plechtigheid waarin de opname van een nieuw lid in de gemeenschap wordt gevierd via een eigensoortige pledge of allegiance.”

De Wever besluit zijn boek met de overtuiging dat een collectieve identiteit onontbeerlijk is om ons maximaal te ontplooiën, maar ook om solidariteit te organiseren. Die identiteit is de jongste decennia volgens hem afgebroken door een intellectueel klimaat van postmoderne zelfdestructie, met nodeloze zelschaamte en cultuurrelativisme tot gevolg.

“Ik geloof dat Europa trots moet zijn op de manier waarop de verlichtingswaarden vandaag gestalte geven aan de identiteit van de gemeenschappen die het continent bewonen. Nooit was er meer vrijheid, gelijkheid en solidariteit. Wij moeten voluit durven te kiezen voor de positieve kracht van een gezonde, inclusieve identiteit met een verlichte leidcultuur als broncode”, concludeert hij.

◆ Ongelijk spel in de sport

Seksueel geweld in de kinder- en jeugdsport

Sporten is een van onze favoriete vrijetijdsbestedingen, maar helaas vindt ook in de sport seksueel geweld plaats. Kinderen en jongeren zijn daarin het meest kwetsbaar. In *Ongelijk spel* vertellen slachtoffers over wat hun als kind of tiener is overkomen. Dit boek geeft hun een stem en weerlegt aan de hand van getuigenissen tien hardnekkige mythes over seksueel geweld in de sport. Het wil sporters, maar ook ouders, begeleiders en bestuurders een antwoord geven op mogelijke vragen.

Professor Kristine De Martelaer (ICES, VUB) leidt de avond in, waarna auteur Tine Vertommen duiding geeft bij het boek. Tineke Sonck van Voices in Sport vzw legt uit hoe slachtoffers zich naar aanleiding van het VOICE-project verenigden en hun stem laten horen. Het Centrum Ethiek in de Sport brengt een aantal tips om seksueel grensoverschrijdend gedrag in sportorganisaties bespreekbaar te maken en aan te pakken. Tot slot zal ook Freddy Mortier van deMens.nu het onderzoek kaderen voor de Leerstoel Willy Calewaert die zij jaarlijks organiseren i.s.m. de VUB en UPV.

Over de auteur

Tine Vertommen is criminologe (Thomas More hogeschool en Universiteit Antwerpen) en bezieler van het VOICE-project in Vlaanderen, waarin ze samen met slachtoffers van seksueel geweld in de sport ijvert voor een betere preventie en omkadering.

ANTIPESTTEAM

♦ Sportslachtoffers verenigen zich

Vier vrouwen en mannen die als kind in hun sportclub zijn misbruikt, hebben de vzw Voices boven de doopvont gehouden. Ze werkten allemaal mee aan het project Voice van onderzoekster Tine Vertommen (UA), een Europees onderzoeksproject ter preventie van seksueel misbruik in de sportwereld. 'Na afloop daarvan hadden we het gevoel dat er een gat viel. We wilden meer doen', zegt Tineke Sonck, een van de oprichters van de vzw.

'Het hoofddoel van de vzw is: een partner zijn van sportfederaties en -clubs en het Vlaamse sportbeleid, helpen sensibiliseren en drempels voor slachtoffers weg te nemen', zegt Sonck. 'Door het Voices-project en getuigenissen in media is de voorbije twee jaar al veel gebeurd. Het gaat vooruit. Maar er zijn nog veel hiaten in het beleid. Als -ervaringsdeskundigen weten wij wat voor ons een verschil had kunnen maken.'

Contactpunt

'Voor andere slachtoffers willen wij ook een contactpunt zijn', zegt Sonck. Is er nood aan zo'n apart meldpunt? Sonck: 'Een paar jaar geleden was er veel te doen rond historisch misbruik, maar als slachtoffer van misbruik in de sport identificeer je je daar minder mee, ook al gaat het om dezelfde feiten. Wij begrijpen elkaar snel. Onze verhalen zijn heel gelijk-lopend en herkenbaar, ook al komen ze uit alle sporten.'

De trigger voor Sonck om te getuigen, was het moederschap. Haar turncoach misbruikte haar van haar 7 tot 13 jaar. 'Als kind zwijg je omdat je bang bent dat je anders niet meer zal mogen sporten. Daarna verdring je het. Tot je zelf kinderen hebt die staan te trappelen om naar de sportclub te gaan.'

Voices contacteren kan via: voicesinsport@gmail.com

◆ Praatangst

Kinderen met selectief mutisme zijn zo bang om te praten dat het hen letterlijk de mond snoert. Ongeveer 7 op de 1000 kinderen ontwikkelen door een samenspel van genetische en (nog niet precies gekende) omgevingsfactoren een buitengewone angst om in bepaalde situaties te praten. Dat gaat van sociale situaties buitens- en binnenshuis tot situaties waarin alle ogen op hen gericht zijn en ze soms ook moeten presteren.

De buitengewone angst die ze bewust of onbewust ervaren, snoert hen letterlijk de mond. 'Ze kunnen niet meer praten. Tot ze weer in een situatie belanden waarin de angstgevoelens geen plaats meer hebben. Dan lukt praten weer als voorheen. Daarom ook spreken we van selectief mutisme', vertelt kinder- en jeugdpsychiater Winny Ang, die er een kinderboek over schreef. De behandeling bestaat uit cognitieve gedragstherapie voor het kind en begeleiding van de ouders en leerkrachten door een gespecialiseerde psycholoog, psychiater of logopedist die bereid is zich te verplaatsen naar de omgeving waar het kind niet spreekt.

Kinderen die aan selectief mutisme lijden, kunnen thuis een echte praatvaar zijn, maar op school bijvoorbeeld geen woord zeggen, tenzij tegen enkele boezemvriendjes of -vriendinnetjes. Ze kampen dus met meer dan extreme verlegenheid of de 'normale' faalangst waarmee alle kinderen weleens worstelen. 'Volgens de DSM-5, het handboek voor de classificatie van psychische stoornissen, valt selectief mutisme onder de angststoornissen', vertelt Ang. 'Meisjes zijn er iets gevoeliger voor dan jongens. Maar ook bij kinderen die tweetalig worden opgevoed of op school een andere taal spreken, komt de stoornis iets vaker voor.'

Kinderen die aan selectief mutisme lijden, kunnen thuis een echte praatvaar zijn, maar op school bijvoorbeeld geen woord zeggen, tenzij tegen enkele boezemvriendjes of -vriendinnetjes. Vaak is het de leerkracht in de kleuterklas of de lagere school die als eerste opmerkt dat het kind in sommige situaties stelselmatig zwijgt. Niet verwonderlijk, volgens Ang. 'Op school komt het kind voortdurend in nieuwe sociale situaties terecht én wordt van het kind ook veel verbale communicatie verwacht.'

Als het probleem langer dan 1 maand aanhoudt, loont het om gespecialiseerd advies in te winnen. 'Een kinderpsychiater brengt dan samen met een multidisciplinair team de verschillende ontwikkelingsaspecten van het kind in kaart', legt Ang uit. 'Ontwarren wat er allemaal speelt, is belangrijk. Want behalve om selectief mutisme kan het ook om een andere, of bijkomende, problematiek, zoals een autismespectrumstoornis, gaan. En elke diagnose vraagt om een specifieke aanpak.'

Inpraten op een kind met selectief mutisme om het te doen praten, werkt niet. Integendeel. En vanzelf lost het probleem zich zelden op. Een behandeling is dus aangewezen. Die bestaat uit cognitieve gedragstherapie voor het kind en begeleiding van de ouders en leerkrachten door een gespecialiseerde psycholoog, psychiater of logopedist die bereid is zich te verplaatsen naar de omgeving waar het kind niet spreekt.

'Met het kind wordt geoefend om te durven praten in geleidelijk moeilijker en gevarieerde situaties', legt Ang uit. 'En aan de omgeving wordt meteen duidelijk gemaakt dat het niet praten géén teken is van onwil of persoonlijke afwijzing. Praatangst is eenvoudig een kwestie van niet durven. Probeer als ouder of leerkracht de angst van het kind te herkennen en te erkennen. Én

schenk het kind vertrouwen. Als het zich gewaardeerd voelt zoals het is, zal het meer openstaan om net als de andere kinderen dingen te doen. Zo ervaart het dat andere dingen, buiten het praten om, wél lukken en groeit zijn zelfvertrouwen. Met meer zelfvertrouwen zal het geleidelijk meer durven, ook op het vlak van het praten. Blijf dus dingen aanbieden om zijn wereld van durven langzaam groter te maken.'

https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20190516_04405342

Breek de stilte. Over selectief mutisme en extreme verlegenheid bij kinderen. Eustache Sollman. Uitgeverij Pica, 2018, 149 blz., ISBN 9789492525345.

Voor lotgenoten: www.selectiefmutisme.be en www.spreektvoorzicht.nl

♦ Agentes slachtoffer van pesterijen

Bij de federale politie zegt liefst één op de vier vrouwen dat ze in het voorafgaande halfjaar minstens één keer geconfronteerd werden met grensoverschrijdend gedrag door collega's. Dat blijkt uit een groot welzijnsonderzoek.

Eén op de vier vrouwen bij de federale politie is het voorafgaande halfjaar geconfronteerd met grensoverschrijdend gedrag door collega's.

"Het cijfer ligt veel hoger dan verwacht. Volgens onze preventiedienst komt dit niet overeen met het aantal klachten dat daar binnenloopt. We zijn geschrokken en nemen dit heel au sérieux", reageert Sarah Frederickx van de federale politie. Ze juicht toe dat de problematiek nu aan het licht komt dankzij een objectieve enquête. "Zo hebben we een beeld van wat écht leeft. Helaas rust er blijkbaar nog altijd een groot taboe op en is er te veel schroom om grensoverschrijdend gedrag te melden."

De federale politie zegt dat het cijfer duidelijk aantoont dat er sterker ingezet moet worden op het bespreekbaar maken van het onderwerp. "Zodat we juiste en concrete maatregelen kunnen treffen, ten opzichte van de slachtoffers én de verdachten", aldus nog Frederickx. Ze benadrukt dat de psychologen en maatschappelijk assistenten van het stressteam van de federale politie 24 uur op 24 beschikbaar zijn voor meldingen van ongepast gedrag op de werkvloer.

Voor ons was dit ook schrikken", reageert Vincent Houssin, ondervoorzitter bij de liberale politievakbond VSOA. "We wisten dat de resultaten niet goed zouden zijn, maar zo slecht had niemand verwacht." Volgens Houssin is eerder met de overheid al afgesproken om samen in een werkgroep maatregelen te nemen om het welzijn van het personeel te verbeteren.

Maar het initiatief van de overheid laat te lang op zich wachten, hekelte hij. "Men moet nu snel handelen. Het is ook dringend tijd dat men iets doet aan de aantrekkelijkheid van de job, zowel lokaal als federaal. Anders gaat de politie in haar geheel regelrecht naar een catastrofe."

"Elk deviant gedrag op de werkvloer is onaanvaardbaar", reageert Carlo Medo van politievakbond NSPV. "Feiten van grensoverschrijdend gedrag zijn niet tolereerbaar in een moderne onderneming", reageert politievakbond NSPV. De vakbond vraagt dringend maatregelen om het welzijn op de werkvloer te verbeteren. "Hoog tijd dat er naar het personeel geluisterd wordt", zegt voorzitter Carlo Medo.

Maar Medo ziet een breder probleem. "De cijfers tonen ernstige tendensen. Feit is dat een hele generatie is opgeofferd aan de politiehervorming, en nog meer na de politiehervorming", zegt hij. "De federale politie is het slachtoffer van een besparingspolitiek zonder weerga. Het is een regelrechte schande."

Het NSPV vraagt dringend maatregelen, ook financieel. "Werken bij de politie is een bijzonder beroep, een zwaar beroep. Hoog tijd dat alle politici dat inzien en er naar handelen", aldus Medo. Hij pleit voor een bijzonder eigen statuut voor de politie, met onder meer een andere

verloningsdynamiek, uitstapmogelijkheden en een doorgedreven aanwervingsstrategie. “Hoog tijd dat er naar het personeel geluisterd wordt”, besluit hij.

Het onderzoek - waaraan 4.846 politiemensen vrijwillig deelnamen - levert nog meer onthutsende cijfers op. Zo wil meer dan de helft van de respondenten zijn of haar job bij de politie opgeven. Meer dan één op de honderd had het voorbije jaar concrete plannen om zelfmoord te plegen. Bron: HLN

♦ Creëer een goede werksfeer

Een prettige sfeer op het werk zorgt voor minder spanningen tussen de collega's. Probeer daarom een goede werksfeer te creëren met vriendelijkheid of humor. Vertel eens een grap want lachen is gezond. Maar een goeie grap vertellen is niet gemakkelijk.

Hoe lang is het geleden dat u gelachen hebt? Als het langer dan een paar uur geleden is, dan hebt u een probleem. Want het is een teken dat je de laatste tijd niks nieuws meer ontdekt hebt, dat je dus niks hebt bijgeleerd. Dat is namelijk het geheim van een goede grap: ze leert je iets bij, ze geeft je een inzicht. En hoe werkt dat dan, of hoe maak je een goede grap? Deze 3 tips gaan je daarbij alvast helpen.

Iedereen kan het verschil zien tussen een goede grap en een slechte grap. Want een goede grap brengt je aan het lachen en een slechte grap niet. Maar ik hoor je al denken: of je met iets kan lachen, verschilt toch van persoon tot persoon? Niet helemaal! Een echte goede grap zal de grenzen van de persoonlijke smaak, de situatie en zelfs wat iemand toelaatbaar vindt, kunnen overstijgen. Het is afhankelijk van 2 elementen, namelijk: wat je vertelt en hoe je het vertelt. Hou om te beginnen rekening met de volgende drie richtlijnen:

- Een goede grappenmaker lacht eerst met zichzelf

Als mensen een grap horen waar ze niet mee kunnen lachen, dan geven ze vaak als reden aan dat ze het “kwetsend” vonden, of “grof”, “persoonlijk” of dat het om “gratuit uitlachen” ging. En soms hebben ze daar ook gelijk in, want heel wat grappen worden gemaakt ten koste van andere mensen. Denk maar aan de grappen die Belgen maken over Nederlanders en vice versa. Meestal worden dat soort moppen verteld wanneer de lijdende voorwerpen van het verhaaltje -in dit geval dus de Nederlanders- niet aanwezig zijn. Precies om te verhinderen dat mensen zich beledigd zouden voelen. Daarom gaat een goede grappenmaker in de eerste plaats met zichzelf lachen. Hij/zij maakt daarmee duidelijk dat hij/zij niet beter of slimmer is dan het publiek en al zeker niet beter dan de mensen uit de grap. Sowieso is het wat mij betreft een zwakgebod als je grap alleen maar leuk is omdat er anderen in uitgelachen worden. Maar anderzijds: in humor mag je ook niet preuts zijn. Dus: als je met anderen wil kunnen lachen, moet je ook je eigen kleine kantjes, je eigen kwetsbaarheid durven tonen.

- Een goede grap vraagt gedeelde verbeelding

Als mensen niet kunnen lachen om een grap, dan hoor je ze soms zeggen: “ik snap het niet”, of “ik zie de grap er niet van in”. De eerste voorwaarde voor een grap is dus dat ze duidelijk genoeg is. Als je mensen wil doen lachen met iets, dan moet je ervoor zorgen dat ze net hetzelfde zien als jij wanneer je over een situatie of een gebeurtenis praat. Om die gemeenschappelijke verbeelding tot stand te brengen moet je 2 dingen doen. Ten eerste moet je er als maker van de grap of verteller voor zorgen dat je het verhaaltje van de mop zo concreet mogelijk vertelt. Het publiek moet terwijl jij vertelt, de hele grap als een soort film in hun verbeelding zien. Ten

tweede vraag je best af en toe aan je publiek of ze helemaal mee zijn, of ze de premisse van de grap bijvoorbeeld ook al eens meegemaakt hebben. Zoals in: "Zijn jullie wel eens 's tegen de ochtend in een nachtwinkel binnengestapt, bij zo'n kerel die de hele nacht zatte mensen en uitgeputte studenten over de vloer heeft gehad?" Op die manier zorg je ervoor dat je zeker bent dat mensen precies daar zijn, waar jij wil dat ze zijn: in de nachtwinkel bij een slechtgezinde middenstander.

- Een goede grap daagt de consensus uit.

Zo goed als alle grappen ter wereld, vertrekken vanuit 1 van deze 2 basisideeën: ofwel gaat het over een gewoon/normaal mens in een ongewone/abnormale situatie, ofwel gaat het over een ongewoon/abnormaal mens in een gewone/normale situatie. Het doel is 2 keer hetzelfde: één element verstoort de logica van een situatie of een verhaal. Het beste voorbeeld zijn alle grappen die beginnen met: een Belg, een Nederlander en een Amerikaan zitten in een café. Daar heb je drie mensen die naar een situatie kijken. En gewoonlijk zal 1 van de drie (of alle drie) een abnormale kijk prijsgeven. De bedoeling van eender welke grap is om het publiek op het verkeerde been te zetten en hen daarna op een andere manier naar de situatie te laten kijken, zodat ze verrast worden door wat ze zien en in de lach schieten. Dat wil zeggen dat je in de grap nooit op zoek gaat naar een consensus als conclusie. Je wil het publiek verrassen, je wil niet noodzakelijk dat ze het eens met je zijn. Waarschijnlijk zullen mensen wel wat dieper gaan nadenken als je hen op een goede manier verrast en zullen ze wellicht een nieuw inzicht verwerven in een gebeurtenis of een situatie en dan zijn ze het uiteindelijk misschien toch nog met je eens. Maar niet op het moment dat je hen in lachen hebt doen uitbarsten, want dat doen ze alleen maar als je hen iets laat ontdekken dat ze nog nooit gezien of gehoord hebben. Je mag dus als grappenmaker niet bang zijn om af en toe iets te zeggen dat mensen zou kunnen doen schrikken.

Wil je nog meer leren? Wil je zelf grappen leren maken, of wil je beter worden als grappenmaker, kom dan naar onze Masterclass stand-up comedy op 6 juni 2019. Daar krijg je een heleboel tips en misschien ook de kans om je materiaal zelf eens te tonen en er feedback op te krijgen. Bron: <https://inspiringspeech.be/hoe-maak-je-een-goede-grap/>

www.antipestteam.be

WEES VOORZICHTIG OP HET WERK

Voor alle verdere informatie, zie:

www.neutr-on.be

Samen tegen corruptie en onrecht

Stuur deze Nieuwsbrief verder naar familie, vrienden en kennissen, a.u.b.

Wie geen Nieuwsbrief meer wil ontvangen kan zich, op eenvoudig verzoek,
uitschrijven via neutron.vakbond@skynet.be